

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o varstvu potrošnikov obsega:

- Zakon o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 20/98 z dne 13. 3. 1998),
- Popravek zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 25/98 z dne 28. 3. 1998),
- Zakon o splošni varnosti proizvodov – ZSVP (Uradni list RS, št. 23/99 z dne 8. 4. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-A (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o varstvu potrošnikov – uradno prečiščeno besedilo – ZVPot –UPB1 (Uradni list RS, št. 14/03 z dne 13. 2. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-B (Uradni list RS, št. 51/04 z dne 7. 5. 2004),
- Zakon o varstvu potrošnikov – uradno prečiščeno besedilo – ZVPot –UPB2 (Uradni list RS, št. 98/04 z dne 9. 9. 2004),
- Zakon o uvedbi eura – ZUE (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-C (Uradni list RS, št. 126/07 z dne 31. 12. 2007),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-D (Uradni list RS, št. 86/09 z dne 30. 10. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-E (Uradni list RS, št. 78/11 z dne 5. 10. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-F (Uradni list RS, št. 38/14 z dne 30. 5. 2014).

ZAKON o varstvu potrošnikov (ZVPot)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 9)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.

Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.

Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.

Po tem zakonu se za blago štejejo vse premične stvari razen tistih, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Za blago se štejejo tudi voda, plin in električna energija, če se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ter digitalna vsebina.

Po tem zakonu se za blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika, šteje blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve.

Po tem zakonu se za digitalno vsebino štejejo podatki, ki nastanejo in so posredovani v digitalni obliki.

Trajni nosilec podatkov je nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo.

Dajalec garancije je podjetje, ki izda, ponuja ali oglašuje garancijo.

Za distributerja izdelka, ki ni proizveden v Republiki Sloveniji, se šteje podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi izdelek da na trg Republike Slovenije.

Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

Za uvoznika izdelka se šteje vsakdo, kdor uvozi izdelek na carinsko območje Evropske skupnosti.

Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.

Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.

Organizator potovanja je podjetje, ki organizira turistične aranžmaje in jih prodaja ali ponuja v prodajo, neposredno ali posredno prek prodajalca. Prodajalec, ki prodaja turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, se šteje za organizatorja potovanja.

Prodajalec potovanja je podjetje, ki prodaja ali ponuja v prodajo turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja.

Posrednik je podjetje, ki se s pogodbo zaveže v imenu in za račun potrošnika kupiti turistični aranžma ali eno ali več turističnih storitev, ki omogočajo določeno potovanje.

Prodajna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero se podjetje zavezuje, da bo blago, ki ga prodaja, izročilo potrošniku tako, da bo ta pridobil lastninsko pravico,

potrošnik pa se zavezuje, da bo podjetju plačal kupnino. Za prodajno pogodbo po tem zakonu se šteje tudi pogodba, katere predmet so blago in storitve.

Pogodba o opravljanju storitev po tem zakonu je pogodba, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere se podjetje zavezuje opraviti storitev za potrošnika, potrošnik pa se zavezuje, da bo za to plačal določeno ceno.

Sredstva za komuniciranje na daljavo po tem zakonu so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank. Ta sredstva so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet ali internet.

Poslovni prostori po tem zakonu so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost.

Pogodba o časovnem zakupu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi v uporabo nepremičnine in premičnine, ki potrošniku omogočajo namestitvev čez noč za več kot eno obdobje uporabe. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

Pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila, od podjetja pridobi predvsem pravico do popustov ali drugih ugodnosti glede nastanitve, ločeno ali skupaj s potovanjem ali drugimi storitvami. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

Pogodba o nadaljnji prodaji po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero podjetje potrošniku proti plačilu nadomestila pomaga pri prodaji ali nakupu časovnega zakupa ali dolgoročnega počitniškega proizvoda.

Pogodba o zamenjavi po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero se potrošnik proti plačilu nadomestila vključi v sistem zamenjave, ki mu omogoča namestitvev čez noč ali druge storitve, v zameno pa potrošnik drugim osebam začasno dovoli, da uživajo pravice, ki izvirajo iz njegove pogodbe o časovnem zakupu.

Pomožna pogodba po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do storitev, ki so povezane s pogodbo o časovnem zakupu ali pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu in ki jih ponuja podjetje ali tretja stranka na podlagi dogovora med tretjo stranko in podjetjem ali pogodba, s katero potrošnik pridobi blago ali storitev, povezano s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, blago pa dobavi ali storitve zagotovi podjetje ali tretja oseba po dogovoru s podjetjem.

Javna dražba po tem zakonu je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj, in pri kateri je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve.

Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.

Pravic, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
2. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64).
3. Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. 6. 1990, str. 59);
4. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29);
5. Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. 5. 1994, str. 5) in
6. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februarja 2009, str. 10);
7. Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L št. 84 z dne 26. 3. 1997, str. 22);
8. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 o spremembi Direktive 84/450/EGS o zavajajočem oglaševanju, tako da vključuje primerjalno oglaševanje (UL L št. 290 z dne 23. 10. 1997, str. 18);
9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27);
10. Direktiva 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22);
11. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L št. 171 z dne 7. 7. 1999, str. 12),
12. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);
13. Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES.

2. člen

(1) Podjetje mora s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živi italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v jeziku narodne skupnosti. Pri tem mora v pisnih sporočilih uporabljati celotno ime svoje firme in sedež. Pri

označevanju izdelkov mora potrošniku posredovati potrebne informacije glede značilnosti, prodajnih pogojev, uporabe in namembnosti izdelka. Te informacije morajo biti v jeziku, ki je potrošnikom na območju Republike Slovenije lahko razumljiv. Namesto besednega jezika lahko podjetje pri označevanju izdelkov uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike.

(2) Procese poslovanja, v katerih mora podjetje na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, uporabljati tudi jezik narodne skupnosti, podrobneje določi minister, pristojen za gospodarstvo.

(3) Podjetje lahko v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, uporablja tudi skrajšano firmo, če je s skrajšano firmo vpisano v register, in kraj, kjer posluje, ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja.

(4) Poleg podatkov iz prvega in tretjega odstavka je dolžan ponudnik storitev informacijske družbe omogočiti tudi enostaven, neposreden in stalen dostop do:

- svojih podatkov, vključno s svojim elektronskim naslovom,
- podatkov o vpisu v register oziroma drugo javno evidenco z navedbo registra oziroma evidence in številke vpisa,
- naziva pristojnega državnega organa, zbornice ali druge nadzorne organizacije, če za svojo dejavnost potrebuje posebno dovoljenje,
- naziva poklicne zbornice oziroma združenja, poklicnega naziva in države, v kateri je bil ta podeljen, ter napatil na veljavna poklicna pravila te države in načinov dostopa do njih, če gre za poklic oziroma dejavnost, za katera so predpisani posebni pogoji ali obvezno združevanje v zbornice ali podobna združenja,
- podatkov o obveznosti plačila davka na dodano vrednost in s tem povezanih predpisanih podatkov.

3. člen

Podjetja in druge organizacije, ki zagotavljajo potrošnikom javne storitve in dobrine, so dolžni zagotoviti redno in kakovostno opravljanje storitev ter skrbeti za ustrezen razvoj in dvig kakovosti storitev.

Če potrošnik pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ga mora upnik s pisnim opominom pozvati k izpolnitvi obveznosti in mu določiti naknadni rok za izpolnitev, ki ne sme biti krajši od 15 dni, če drug zakon ne določa daljšega roka. Pred iztekom dodatnega roka za izpolnitev upnik ne sme prekiniti zagotavljanja javne storitve ali dobrine.

Podjetja in druge organizacije so potrošnikom dolžne zagotavljati proizvodnjo in prodajo varnih izdelkov. Minister, pristojen za gospodarstvo, s posebnim predpisom določi splošno varnost izdelkov. ([prenehal veljati](#))

II. ODGOVORNOST ZA IZDELEK

4. člen

V skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo in s pravilom o odgovornosti proizvajalca stvari z napako je dolžan proizvajalec izdelka, kadar napaka na izdelku povzroči smrt, telesno poškodbo ali okvaro zdravja človeka ali kadar zaradi napake na izdelku nastane škoda na drugi stvari, povrniti nastalo škodo.

Škodo na drugi stvari je proizvajalec dolžan povrniti, če presega vrednost 400 evrov, in to le tedaj, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo.

Če proizvajalca izdelka ali uvoznika ni mogoče ugotoviti, se vsak dobavitelj izdelka šteje za proizvajalca, razen če v razumnem roku oškodovanca obvesti o tem, kdo je proizvajalec oziroma uvoznik, ali katera oseba mu je izdelek dobavila.

5. člen

Izdelek v smislu tega poglavja je vsaka premična stvar, tudi če je del druge premične stvari ali je povezana z nepremično stvarjo, vključno z električno energijo.

6. člen

Izdelek ima napako, kadar njegova varnost ni takšna, kot jo potrošnik lahko upravičeno pričakuje. Pri oceni, kakšno varnost je potrošnik upravičen pričakovati, je treba upoštevati zlasti:

1. predstavitev izdelka glede na njegovo namembnost,
2. predvidljivo uporabo izdelka na razumen način,
3. čas, ko je bil izdelek dan v promet.

Ne šteje se, da ima izdelek napako samo zato, ker je bil pozneje dan v promet boljši izdelek.

7. člen

Oškodovanec mora dokazati napako, škodo in vzročno zvezo med njima.

8. člen

Izdelek je dan v promet v trenutku, ko ga je proizvajalec ne glede na pravni naslov dal na razpolago ali v uporabo oziroma ga je odposlal.

9. člen

Proizvajalec je odgovoren za škodo, ki jo je povzročil izdelek z napako, če je škoda nastala deset let od dneva, ko je ta izdelek dal v promet.

10. člen

Proizvajalec ni odgovoren za škodo, če dokaže, da:

- izdelka ni dal v promet;
- iz okoliščin izhaja, da napake, ki je povzročila škodo, ni bilo v času, ko je izdelek dal v promet;
- je napaka posledica skladnosti izdelka s prisilnimi predpisi;
- je izdelal le sestavni del oziroma sestavino izdelka oziroma pridobil osnovno surovino ali dodatno surovino ali aditiv in da je napaka nastala zaradi konstrukcije ali izdelave izdelka, v katerega je bil sestavni del vgrajen oziroma za katerega je bila uporabljena

osnovna ali dodatna surovina oziroma aditiv, ali da je napaka nastala zaradi navodila proizvajalca tega izdelka;

- svetovna raven znanosti in tehničnega napredka v času, ko je dal izdelek v promet, ni bila takšna, da bi bilo možno napako na izdelku odkriti (npr. z znanimi metodami in analizami);
- izdelka ni izdelal za prodajo ali kakršnokoli drugo obliko distribucije v ekonomske namene, niti ga ni izdelal ali dal v promet v okviru svoje dejavnosti.

11. člen

Odgovornosti za škodo po tem poglavju s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

11.a člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

III. OGLAŠEVANJE BLAGA IN STORITEV

12. člen

Oglaševanje blaga in storitev ne sme biti v nasprotju z zakonom, ne sme biti nedostojno ali zavajajoče.

(2) Oglaševalska sporočila morajo biti v jeziku, ki je potrošnikom na območju Republike Slovenije lahko razumljiv.

12.a člen

Nedostojno oglaševanje blaga in storitev pomeni oglaševanje, ki vsebuje sestavine, ki so žaljive ali bi lahko bile žaljive za potrošnike, bralce, poslušalce in gledalce, ali sestavine, ki nasprotujejo morali.

12.b člen

(1) Zavajajoče oglaševanje, ki je namenjeno potrošnikom, je zavajajoča poslovna praksa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami.

(2) Oglaševanje, ki je namenjeno podjetjem ali lahko doseže podjetja, se šteje kot zavajajoče, če na katerikoli način, vključno s predstavitvijo, zavaja podjetja ali bi jih utegnilo zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na ekonomsko obnašanje podjetij ali bi iz enakih razlogov škodilo ali bi utegnilo škoditi konkurentom.

12.c člen

Primerjalno oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, izrecno ali z nakazovanjem, določa identiteto konkurenta oziroma blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent.

Primerjalno oglaševanje je dovoljeno, če:

- ni zavajajoče;
- primerja resnične podatke glede blaga ali storitev, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak pomen;
- objektivno primerja eno ali več objektivnih, namenskih ali predstavitvenih lastnosti glede takega blaga, tudi cene;
- ne ustvarja zmede na trgu med oglaševalcem in konkurentom ali med blagovnimi oziroma storitvenimi znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom ali storitvami oglaševalca in konkurentov;
- ne diskreditira ali očrni blagovnih oziroma storitvenih znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;
- pri izdelkih z označbo porekla blaga v vsakem primeru obravnava izdelke z enakim poreklom;
- se nelojalno ne okorišča z ugledom blagovne oziroma storitvene znamke, trgovskega imena ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta ali s poreklom konkurenčnih proizvodov;
- ne predstavlja blaga ali storitev kot ponaredke ali kopije blaga, ki ima zavarovano blagovno oziroma storitveno znamko ali trgovsko ime.

Vsaka primerjava, ki se nanaša na posebno ponudbo mora jasno in nedvoumno navajati datum prenehanja ponudbe. Če ponudba še ni pričela veljati, mora navajati tudi datum začetka obdobja, v katerem se uporablja posebna cena ali kaki drugi pogoji. Primerjava mora navajati, da posebna ponudba velja le za omejene količine blaga in storitev.

12.č člen

Določila tega poglavja se uporabljajo tudi za oblike oglaševanja, ki niso namenjene potrošnikom.

12.d člen

Glede na okoliščine konkretnega primera in upoštevajoč upravičen interes oglaševalca, potrošnika in drugih strank v postopku lahko sodišče ali organ pred katerim teče postopek v postopku, ki se nanaša na oglaševanje, od oglaševalca zahteva, naj predloži dokaze o resničnosti oglaševalskih trditvev, v katerih navaja domnevana dejstva, pri primerjalnem oglaševanju pa, da mora predložiti dokaze v roku, ki ne sme biti daljši od osmih dni.

Če oglaševalec dokazov iz prejšnjega odstavka ne predloži ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da trditve, v katerih so navedena domnevana dejstva, niso točne.

13. člen

Na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo lahko poda stanovsko združenje oglaševalcev mnenje o tem, ali je določeno oglaševanje nedostojno oziroma zavajajoče.

(2) Stanovsko združenje iz prejšnjega odstavka lahko opravlja nadzor in daje mnenje skladno s prvim odstavkom 11. člena Zakona o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07) v okviru svojega področja delovanja, opredeljenega s kodeksom ravnanja, ki so ga sprejeli njegovi organi v skladu s pravili delovanja stanovskega združenja.

14. člen

Pravne in fizične, domače ali tuje osebe, ki opravljajo dejavnost oglaševanja na območju Republike Slovenije, se lahko združujejo v Slovensko oglaševalsko zbornico.

Zbornica je pravna oseba. Svojo organizacijo in delovanje določi s statutom.

15. člen

Oglaševanje ne sme vsebovati sestavin, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavin, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj.

15.a člen

V vseh oglaševalskih sporočilih, ki so del ali pa predstavljajo storitev informacijske družbe, mora biti, če ni z drugim predpisom to že urejeno v enakem ali večjem obsegu, poleg podatkov iz 2. člena tega zakona zagotovljeno tudi, da je jasno prepoznavno, da gre za oglaševalsko sporočilo in katero podjetje je njegov naročnik.

Če oglaševalsko sporočilo obsega posebne ponudbe (popusti, premije, darila in podobno), morajo biti le-te jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa dostopni in jasni ter nedvoumno navedeni. Enako velja tudi za dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo.

IV. GARANCIJA

15.b člen

Garancija je vsaka obveznost, ki jo podjetje prevzame do potrošnika in s katero se zaveže, da potrošniku brezplačno popravi ali zamenja blago, vrne kupnino ali zagotovi drugo sredstvo, kadar blago ne deluje brezhibno ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu.

16. člen

Za blago, za katero je izdana garancija, mora prodajalec ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku izročiti garancijski list dajalca garancije. Garancijski list mora vsebovati naslednje podatke:

1. firmo in sedež dajalca garancije;
2. firmo in sedež prodajalca, razen če ta ni hkrati dajalec garancije;
3. datum izročitve blaga;
4. podatke, ki identificirajo blago;
5. izjavo dajalca garancije, da jamči za lastnosti ali brezhibno delovanje v garancijskem roku, ki začne teči z izročitvijo blaga potrošniku;
6. ozemeljsko območje veljavnosti garancije;
7. trajanje garancijskega roka;
8. za blago, za katero je izdaja garancije obvezna, čas po preteku garancijskega roka, v katerem dajalec garancije zagotavlja potrošniku vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate;

9. opozorilo, da garancija ne izključuje pravic potrošnika, ki izhajajo iz odgovornosti prodajalca za napake na blagu.

17. člen

Garancija dajalca garancije pravno zavezuje pod pogoji, določenimi v garancijskem listu in oglaševalskem sporočilu.

Pravice iz naslova garancije lahko potrošnik uveljavlja tudi proti prodajalcu.

18. člen

Garancijski list mora biti potrošniku lahko razumljiv. Kadar je izdelek namenjen prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti garancijski list sestavljen v slovenskem jeziku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

Dajalec garancije ima vse obveznosti po zakonu, tudi če garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz 16. člena zakona ali ni izdan v skladu s prejšnjim odstavkom.

19. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, izda pravilnik, s katerim določi:

- blago, za katero mora proizvajalec izdati garancijo za brezhibno delovanje za obdobje najmanj enega leta, in
- rabljeno blago, za katero mora prodajalec izdati garancijo za brezhibno delovanje za obdobje najmanj enega meseca.

20. člen

Proizvajalec mora za blago iz prve alineje prejšnjega člena tega zakona:

- zagotoviti potrošniku poleg garancijskega lista tudi navodila za sestavo in uporabo ter seznam pooblaščenih servisov;
- zagotavljati servis, ki ima pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na proizvodih ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti;
- zagotavljati brezplačno odpravo napak v času garancijskega roka;
- zagotavljati proti plačilu popravilo, vzdrževanje blaga, nadomestne dele in priklopne aparate vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo.

Če proizvajalec ne zagotovi potrošniku navodil za uporabo in seznama pooblaščenih servisov, jih je potrošniku dolžan izročiti prodajalec ob sklenitvi prodajne pogodbe.

21. člen

Prodajalec mora ob sklenitvi prodajne pogodbe za blago iz druge alineje 19. člena tega zakona izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo blaga ter zagotavljati brezplačno odpravo napak na blagu v času garancijskega roka.

21.a člen

Proizvajalec in prodajalec imata vse obveznosti po tem zakonu tudi, če za blago, za katero je izdaja garancije obvezna, garancijski list ni bil izdan ali potrošniku ni bil izročen.

Šteje se, da garancijski list ni bil izdan, če potrošniku niso bile izročene listine, na katerih so podatki iz 16. člena tega zakona. Če so podatki na različnih listinah, mora prodajalec potrošnika na to posebej opozoriti.

21.b člen

Če blago, za katero je izdaja garancije obvezna, ne deluje brezhibno ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu, lahko potrošnik najprej zahteva odpravo napak. Če napake niso odpravljene v skupnem roku 45 dni od dneva, ko je proizvajalec, prodajalec ali pooblaščen servis od potrošnika prejel zahtevo za odpravo napak, mora proizvajalec potrošniku brezplačno zamenjati blago z enakim, novim in brezhibnim blagom.

Če proizvajalec v roku iz prejšnjega odstavka ne popravi ali ne zamenja blaga z novim, lahko potrošnik razdre pogodbo ali zahteva znižanje kupnine.

Za zamenjano blago ali zamenjan bistveni del blaga z novim mora proizvajalec izdati nov garancijski list.

Pravice potrošnika iz tega člena ugasnejo po dveh letih od dneva, ko je potrošnik zahteval brezplačno odpravo napak ali zamenjavo blaga z novim.

21.c člen

Proizvajalec oziroma pooblaščen servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katero je bila izdana obvezna garancija, zagotovi brezplačno uporabo podobnega proizvoda.

Če proizvajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega proizvoda v začasno uporabo, ima potrošnik pravico uveljavljati škodo, ki jo je utrpel, ker proizvoda ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.

Stroške za material, nadomestne dele, delo, prenos in prevoz izdelkov, ki nastanejo pri odpravljanju okvar oziroma nadomestitvi blaga z novim, plača proizvajalec.

21.č člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike, razen pravic iz 21. člena tega zakona.

V. POGODBENI POGOJI

22. člen

Za pogodbene pogoje po tem zakonu se štejejo vse sestavine pogodbe, ki jih določi podjetje, zlasti tiste, ki so določene v obliki formularne pogodbe ali splošnih pogojev poslovanja, na katere se pogodba sklicuje.

Pogodbeni pogoji zavezujejo potrošnika le, če je bil pred sklenitvijo pogodbe seznanjen z njihovim celotnim besedilom.

Šteje se, da je bil potrošnik seznanjen s celotnim besedilom pogodbenih pogojev, če ga je nanje podjetje izrecno opozorilo in če so mu bili dostopni brez težav.

Pogodbeni pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasni in razumljivi.

Nejasna določila je treba razlagati v korist potrošnika.

23. člen

Podjetje ne sme postavljati pogodbenih pogojev, ki so nepošteni do potrošnika.

Pogodbeni pogoji iz prejšnjega odstavka so nični.

24. člen

Pogodbeni pogoji se štejejo za nepoštene, če:

- v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank ali
- povzročijo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika ali
- povzročijo, da je izpolnitev pogodbe znatno drugačna od tistega, kar je potrošnik utemeljeno pričakoval ali
- nasprotujejo načelu poštenja in vestnosti.

Pogodbene pogoje je treba razlagati v povezavi z drugimi pogoji v isti pogodbi ali v drugi pogodbi med istima strankama in ob upoštevanju narave blaga oziroma storitev in vseh drugih okoliščin v zvezi s sklenitvijo pogodbe.

Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se šteje za nepošten pogodbeni pogoj zlasti določba:

- po kateri lahko podjetje odstopi od pogodbe v vsakem primeru;
- s katero se potrošnik odpove pravici do uveljavljanja določenih ugovorov (npr. ugovor zaradi ničnosti, spodbojnosti, neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe);
- po kateri cena ni določena ali ni dovolj določena;
- ki izključuje odgovornost za škodo, ki jo je podjetje ali oseba, za katero je podjetje odgovorno, povzročila namenoma ali iz malomarnosti;
- s katero si podjetje zagotovi neprimerno dolg rok za izpolnitev potrošnikovega naročila;
- s katero se podjetju dovoljuje, da enostransko spremeni pogodbene pogoje, ki so bistveni za pogodbeno razmerje;
- po kateri si podjetje pridrži pravico odločati, ali je dobavljeno blago v skladu s pogoji iz pogodbe;
- s katero se določi pogodbeni kazni v korist podjetja;
- s katero lahko podjetje prenese svoje pogodbene obveznosti na tretjo osebo, ki v pogodbi ni bila navedena po imenu;
- s katero se na potrošnika prenese dokazno breme, ki ga po veljavnem pravu nosi podjetje;
- ki izključuje ali omejuje odgovornost podjetja za primer smrti ali poškodb potrošnika, ki so posledica dejanja ali opustitve podjetja;

- ki od potrošnika zahteva plačilo nesorazmerno visokega nadomestila v primeru, ko potrošnik ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;
- ki podjetju omogoča, da brez primernega odstopnega roka odstopi od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas;
- ki podjetju omogoča, da enostransko in brez navedbe razlogov spremeni lastnosti blaga ali storitev, ki so predmet pogodbe;
- ki podjetju omogoča, da ceno blaga ali storitev določi ali zviša ob dobavi, potrošniku pa ne daje možnosti odstopa od pogodbe, če je tako določena cena previsoka glede na ceno, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe;
- ki podjetju daje izključno pravico razlage pogodbenih določil;
- ki potrošnika zavezuje k izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti tudi v primeru, ko podjetje ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;
- ki omejuje ali izključuje potrošnikove pravice do pravnega varstva, zlasti še določbe, ki potrošniku omejujejo dostop do dokaznega gradiva;
- ki daje podjetju pravico do podaljševanja pogodbe sklenjene za določen čas, kadar je rok, v katerem lahko potrošnik izrazi željo, da ne bo podaljšal pogodbe, nerazumno kratek;
- ki omejuje obveznost podjetja, da spoštuje obveznosti, ki so jih prevzeli njegovi zastopniki.

VI. PRODAJA BLAGA IN OPRAVLJANJE STORITEV

1. Splošno

25. člen

Podjetje mora prodajati blago potrošniku oziroma opravljati storitve zanj na način, ki ni v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji.

Podjetje mora prodajati blago oziroma opravljati storitve vsem potrošnikom pod enakimi pogoji.

25.a člen

Podjetje izpolni svojo obveznost iz prodajne pogodbe z izročitvijo dejanske posesti nad blagom potrošniku ali s prenosom nadzora nad blagom na potrošnika. Če čas izročitve v pogodbi ni določen, podjetje svojo obveznost izpolni takoj, najpozneje pa v 30 dneh po sklenitvi pogodbe, razen če sta se stranki dogovorili drugače.

Če podjetje ne izpolni svoje obveznosti iz prejšnjega odstavka v dogovorjenem roku ali v roku iz prejšnjega odstavka, mu potrošnik določi primeren dodatni rok za izpolnitev pogodbe. Če podjetje niti v dodatnem roku ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko potrošnik po preteku dogovorjenega roka ali po preteku roka iz prvega odstavka tega člena odstopi od pogodbe, ne da bi podjetju pustil dodaten rok za izpolnitev obveznosti, če:

- podjetje zavrne dostavo blaga,
- je glede na okoliščine ob sklenitvi pogodbe dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe ali
- potrošnik pred sklenitvijo pogodbe podjetje obvesti, da je dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe.

Če potrošnik odstopi od pogodbe, mu mora podjetje nemudoma vrniti vsa opravljena plačila.

25.b člen

Podjetje mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasn in razumljiv način zagotoviti naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga ali storitev v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu ali storitvam;
2. firmo, sedež podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;
3. končno ceno blaga ali storitve, vključno z davki, ali način izračuna cene, če je zaradi narave blaga ali storitve ni mogoče izračunati vnaprej;
4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da taki stroški lahko nastanejo, če jih ni mogoče vnaprej izračunati;
5. plačilne pogoje ter pogoje dostave in izvedbe storitve, rok dostave blaga ali izvedbe storitve, kadar je to potrebno;
6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;
7. seznanitev z odgovornostjo za stvarne napake;
8. možnost in pogoje poprodajnih storitev in prostovoljne garancije, kadar je to potrebno;
9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe s samodejnim podaljševanjem;
10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito digitalne vsebine, kadar je to primerno;
11. informacijo o združljivosti digitalne vsebine s strojno in programsko opremo, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu.

Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za pogodbe, ki vključujejo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo nemudoma ob sklenitvi.

25.c člen

Nevarnost za izgubo ali poškodovanje odposlanega blaga preide s podjetja na potrošnika, ko ta blago fizično prejme ali ko blago fizično prejme tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen imenuje potrošnik.

Če je potrošnik naročil prevoz pri prevozniku, ki ga ni ponudilo podjetje, preide nevarnost za uničenje ali poškodovanje blaga ne glede na prejšnji odstavek na potrošnika ob dostavi blaga prevozniku brez poseganja v pravico potrošnika do izbire prevoznika.

25.č člen

Če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom, mora podjetje za tako plačilo pridobiti potrošnikovo izrecno soglasje, preden ga pogodba zavezuje.

Če je podjetje soglasje iz prejšnjega odstavka pridobilo z uporabo privzetih možnosti, ki jih mora potrošnik zavrnil, da se izogne dodatnemu plačilu, je potrošnik upravičen do vračila dodatnih plačil.

25.d člen

Če podjetje vzpostavi telefonsko številko za namene komuniciranja s potrošnikom v zvezi s sklenjeno pogodbo, potrošnika za klice na to številko lahko bremeni le osnovna cena telefonskega pogovora, ki jo zaračunava telekomunikacijski operater.

26. člen

Podjetje mora za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, vidno označiti ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.

Cena blaga oziroma storitve mora biti označena v eurih.

Podjetje mora upoštevati označene cene.

V primeru, da gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave.

Minister, pristojen za trgovino, predpiše način označevanja cen blaga in storitev.

27. člen

Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se denarna obveznost potrošnika, ki se plačuje s posredovanjem banke ali druge organizacije za plačilni promet, šteje za plačano z dnem, ko je potrošnik dal nalog taki organizaciji.

27.a člen

Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke, ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti, kot jih določa obligacijski zakonik.

Stroški opomina, ki ga izda podjetje, v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbene stranke, ne smejo presegati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti

27.b člen

Stroški, ki jih prejemnik plačila zaračuna potrošniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila z uporabo tega instrumenta.

2. Posebna pravila o lastnostih blaga

28. člen

Podjetje mora razprodajo objaviti na krajevno običajen način. Objava o uvedbi razprodaje mora vsebovati podatek o vrsti blaga, odstotku znižanja in času trajanja tovrstne prodaje.

Blago, ki je na razprodaji, mora biti označeno s ceno pred znižanjem in z znižano ceno.

Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtno vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

29. člen

Blago, ki je na razprodaji zato, ker bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, mora imeti poleg označbe iz drugega odstavka 28. člena tudi posebej označen datum, ko poteče rok uporabnosti.

30. člen

Podjetje, ki prodaja blago z napako, mora tako blago fizično ločiti od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno opozoriti, da gre za prodajo blaga z napako, ter vsak kos takega blaga posebej označiti.

31. člen

Podjetje je dolžno storiti vse, kar je potrebno, da se ohranijo vse lastnosti blaga, ki je namenjeno prodaji, zlasti blaga z omejenim rokom uporabnosti.

Če je za blago predpisan rok uporabnosti, mora biti ta rok na blagu vidno in čitljivo označen.

Če blago zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, ga podjetje ne sme dati v prodajo oziroma mora ustaviti njegovo prodajo ali na njem označiti, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi.

32. člen

Podjetje mora potrošnika seznaniti z lastnostmi ponujenega blaga, po katerem povprašuje.

Na izbranem kosu blaga mora podjetje potrošniku nazorno prikazati delovanje in ugotoviti njegovo brezhibnost. Če to ni mogoče, je podjetje dolžno potrošniku dati podrobna navodila in pojasnila o prodanem blagu.

Če podjetje ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka, mora odstraniti blago iz prodaje.

33. člen

Blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, mora proizvajalec priložiti navodilo za uporabo. Navodila za uporabo so lahko tudi prilepljena ali natisnjena na blagu oziroma na njegovi embalaži. Navodilo za uporabo je lahko v obliki besedila, slike ali skice oziroma kombinacije teh oblik.

Vsebina navodila za uporabo mora biti za potrošnika lahko razumljiva in mu mora omogočati pravilno uporabo izdelka. Kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti navodilo za uporabo v celoti v slovenskem jeziku.

Navodilo za uporabo je dolžno priložiti tudi podjetje pri prodaji blaga potrošnikom.

34. člen

Podjetje mora za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, izročiti označbe, certifikat, izjavo o skladnosti, garancijski list, navodilo za sestavo in uporabo, seznam pooblaščenih servisov oziroma druge spremne dokumente, če je s predpisom tako določeno.

35. člen

Podjetje je dolžno za prodano blago oziroma opravljeno storitev potrošniku izdati račun, razen če ni z drugim predpisom drugače določeno.

Potrošniku mora podjetje omogočiti, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve.

36. člen

Prodajalec mora blago prodajati v primerni embalaži.

Na potrošnikovo zahtevo je podjetje dolžno blago posebej zaviti. Takšno zavijanje lahko podjetje potrošniku posebej zaračuna do višine dejanskih stroškov.

Embalaža mora biti zdravju neškodljiva, primerna obliki in teži blaga in ne sme zavajati potrošnika o velikosti in teži blaga.

Prodajalec mora na potrošnikovo zahtevo obdržati embalažo.

37. člen

Prodajalec mora potrošniku izročiti blago v skladu s pogodbo in odgovarja za stvarne napake svoje izpolnitve.

Napaka je stvarna:

1. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za njeno normalno rabo ali za promet;
2. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za posebno rabo, za katero jo kupec kupuje, ki pa je bila prodajalcu znana oziroma bi mu morala biti znana;
3. če stvar nima lastnosti in odlik, ki so bile izrecno ali molče dogovorjene oziroma predpisane;
4. če je prodajalec izročil stvar, ki se ne ujema z vzorcem ali modelom, razen če je bil vzorec ali model pokazan le zaradi obvestila.

Primernost blaga za normalno rabo se presoja glede na običajno blago enake vrste in ob upoštevanju kakršnihkoli prodajalčevih izjav o značilnostih blaga, ki jih je dal prodajalec ali proizvajalec zlasti z oglaševanjem, predstavitvijo izdelka ali navedbami na blagu samem.

Za odgovornost za stvarne napake se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

37.a člen

Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova stvarne napake, če o napaki obvesti prodajalca v roku dveh mesecev od dneva, ko je bila napaka odkrita.

Potrošnik mora v obvestilu o napaki natančneje opisati napako in prodajalcu omogočiti, da stvar pregleda.

Obvestilo o napaki lahko potrošnik prodajalcu sporoči osebno, o čemer mu prodajalec mora izdati potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bila stvar kupljena, ali pa zastopniku prodajalca, s katerim je sklenil pogodbo.

37.b člen

Prodajalec ne odgovarja za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mineta dve leti, odkar je bila stvar izročena.

Če je predmet pogodbe med prodajalcem in potrošnikom rabljena stvar, ne odgovarja prodajalec za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mine leto dni, odkar je bila stvar izročena.

Šteje se, da je napaka na stvari obstajala že v času izročitve, če se pojavi v roku šest mesecev od izročitve.

37.c člen

Potrošnik, ki je pravilno obvestil prodajalca o napaki, ima pravico od prodajalca zahtevati, da:

- odpravi napako na blagu ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako ali
- blago z napako zamenja z novim brezhibnim blagom ali
- vrne plačani znesek.

V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenosa in prevoza izdelkov, ki nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena.

Pravice potrošnika iz prvega odstavka ugasnejo s potekom dveh let od dneva, ko je o stvarni napaki obvestil prodajalca.

37.č člen

Z nobenim pogodbenim določilom ni mogoče omejiti ali izključiti prodajalčeve odgovornosti za stvarne napake, kot je določena s tem zakonom.

Pogodbeno določilo, ki nasprotuje prejšnjemu odstavku, je nično.

38. člen

Potrošnik ima pravico, če je bila storitev opravljena nepravilno, od izvajalca storitve zahtevati, da:

- odpravi pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju s pomanjkljivostjo pri opravljeni storitvi ali
- ponovno opravi storitev ali
- vrne plačani znesek.

Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za stvarne napake, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok.

39. člen

Če obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi ni sporna, mora podjetje čimprej, vendar najpozneje v roku osmih dni ugoditi potrošnikovi zahtevi iz 37.c in 38. člena tega zakona.

Podjetje mora pisno odgovoriti potrošniku na zahtevo najpozneje v osmih dneh po njenem prejemu, če je obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi sporen.

40. člen

Če podjetje uniči ali izgubi proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno potrošniku po njegovi izbiri izročiti v osmih dneh nov enak proizvod ali mu takoj plačati odškodnino v višini drobnoprodajne cene novega proizvoda.

Če podjetje poškoduje ali pokvari proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno na lastne stroške v treh dneh odpraviti okvaro oziroma poškodbo, kadar se s tem ne zmanjšata vrednost in uporabnost proizvoda. V primeru, da tega ni mogoče zagotoviti, pripada potrošniku pravica iz prvega odstavka.

3. Predplačilo

41. člen

Če podjetje molče ali izrecno pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitev z delnim ali celotnim predplačilom in dobavi blago ali opravi storitev po prejemu predplačila, je dolžno potrošniku ob dobavi blaga ali izvedbi storitve obračunati in plačati obresti po obrestni meri, po kakršni se obrestujejo hranilne vloge, vezane nad tri mesece.

Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja, če je predplačilo plačano v roku manj kot 3 delovne dni pred dnem, ko se opravi dobava ali začne z opravljanjem storitev.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na predplačilo, se ne uporabljajo v primeru, ko podjetje pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitve z izročitvijo are.

4. Posebne vrste pogodb

a) Dostava blaga na dom

42. člen

Če se podjetje in potrošnik dogovorita o dostavi na dom ali na drug kraj, je podjetje dolžno, da potrošniku blago dostavi v brezhibnem stanju, v dogovorjeni količini in v dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje in mu hkrati izroči vso pripadajočo dokumentacijo.

Za dostavo na dom se ne šteje puščanje blaga pred vrati potrošnikovega stanovanja.

b) Pogodbe, sklenjene na daljavo in pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov

43. člen

Pogodba, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Pogodba, sklenjena zunaj poslovnih prostorov, po tem zakonu je pogodba med podjetjem in potrošnikom:

1. ki se sklene ob istočasni prisotnosti podjetja in potrošnika zunaj poslovnih prostorov podjetja;
2. za katero je potrošnik dal ponudbo za sklenitev v okoliščinah iz prejšnje točke;
3. ki je sklenjena v poslovnih prostorih podjetja ali z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo takoj za tem, ko je bil potrošnik s strani podjetja ob njuni istočasni prisotnosti osebno obravnavan v prostorih, ki niso poslovni prostori podjetja;
4. ki se sklene med izletom, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev.

43.a člen

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe:

1. o gradnji ali prodaji nepremičnin, o prenosu drugih pravic na nepremičninah ter o bistvenih spremembah namembnosti stavb in najemne pogodbe za bivanje;
2. o socialno varstvenih storitvah, o socialnih stanovanjih in o varstvu otrok, ki jih zagotavlja država, od nje pooblaščen ponudniki ali od nje priznane dobrodelne organizacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo npr. tovrstne storitve zasebnih ponudnikov brez pooblastila državnih organov;
3. o zdravstveni in lekarniški dejavnosti, v skladu s predpisi na področju zdravstva;
4. o igrah na srečo;
5. o finančnih storitvah;
6. o turističnih aranžmajih;
7. o časovnem zakupu nepremičnin;
8. sklenjene z nosilcem javnega pooblastila, ki je skladno s predpisi zavezan k neodvisnosti in nepristranskosti dajanja informacij;
9. o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga podjetje redno in pogosto dobavlja potrošniku na njegov dom, prebivališče ali delovno mesto;
10. o prevozu potnikov, razen določb drugega in tretjega odstavka 43.c člena;

11. sklenjene z uporabo prodajnih avtomatov ali v poslovnih prostorih, opremljenih s prodajnimi avtomati;
12. sklenjene z operaterji telekomunikacij prek javnih telefonskih govornic, za njihovo uporabo ali za uporabo ene povezave, ki jo potrošnik vzpostavi po telefonu, internetu ali telefaksu.

Določbe tega podpoglavja se ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik na podlagi te pogodbe, ne presega 20 eurov.

43.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 25.b člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, telefonsko številko, številko telefaksa in naslov elektronske pošte podjetja, kadar so na voljo, po potrebi pa tudi firmo in sedež podjetja, v imenu katerega deluje in na katerega lahko potrošnik naslovi svojo pritožbo;
2. naslovu sedeža podjetja, če se razlikuje od naslova iz prejšnje točke, in po potrebi o naslovu podjetja, v imenu katerega deluje in na katero lahko potrošnik naslovi pritožbo;
3. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;
4. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č in b43.d členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka b43.d člena;
5. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga, v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
6. stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
7. stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s prvim odstavkom a43.e člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona;
8. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s petim odstavkom 43.č člena tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
9. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
10. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
11. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu podatkov.

Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po nespremenljivi obrestni meri, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 25.b člena nadomestijo s podatki dražitelja.

Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

Informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz devetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz devetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 25.b člena tega zakona, jih potrošnik ni dolžan plačati.

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

43.c člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 25.b člena ter 10. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona preden potrošnik odda naročilo.

Podjetje mora zagotoviti, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrди, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, mora biti označena z besedami »naročilo z obveznostjo plačila« ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določil tega odstavka, potrošnika pogodba ali naročilo ne zavezuje.

Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke 25.b člena ter 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.b člena tega zakona preden pogodba zavezuje potrošnika. Druge informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitve zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke petega odstavka 43.č člena tega zakona, če je to potrebno.

Podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika.

a43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, podjetje pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi čitljive informacije iz prvega odstavka 43.b člena tega zakona.

Podjetje potrošniku posreduje izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju glede začetka opravljanja storitev in privolitvijo potrošnika v skladu s 13. točko petega odstavka 43.č člena tega zakona, če je to potrebno.

Podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov.

43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh obvesti podjetje, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri tem lahko potrošnika bremenijo le stroški iz sedmega odstavka 43.d člena tega zakona.

- Pri prodajni pogodbi začne odstopni rok iz prejšnjega odstavka teči z dnem, ko:
- potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad blagom,
 - potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjim kosom blaga, če je predmet pogodbe več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči v enem naročilu,
 - potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjo pošiljko ali kosom blaga, če je dostava blaga sestavljena iz več pošiljk ali kosov,
 - potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad prvim kosom blaga, če je dostava blaga v določenem obdobju redna.

Pri pogodbi o opravljanju storitev začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

Pri pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu, začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena pri teh pogodbah:

1. o blagu ali storitvah, katerih cena je odvisna od nihanj na trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe;

2. o blagu, ki je izdelano po natančnih navodilih potrošnika in prilagojeno njegovim osebnim potrebam;
3. o blagu, ki je hitro pokvarljivo ali mu hitro preteče rok uporabe;
4. o opravljanju storitev, če podjetje pogodbo v celoti izpolni ter se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko jo podjetje v celoti izpolni;
5. o dobavi zapečatenih avdio- ali videoposnetkov in računalniških programov, če je potrošnik po dostavi odprl varnostni pečat;
6. o dobavi časopisov, periodičnega tiska ali revij razen pri naročniških pogodbah za dobavo takih publikacij;
7. o dobavi zapečatenega blaga, ki ni primerno za vračilo zaradi varovanja zdravja ali higienskih vzrokov, če je potrošnik po dostavi odprl pečat;
8. o dobavi blaga, ki je zaradi svoje narave neločljivo pomešano z drugimi predmeti;
9. o dobavi alkoholnih pijač, katerih cena je dogovorjena ob sklenitvi prodajne pogodbe in ki se lahko dostavijo po 30 dneh, njihova dejanska vrednost pa je odvisna od nihanj na trgu, na katera podjetje nima vpliva;
10. sklenjenih na javnih dražbah;
11. pri katerih je potrošnik izrecno zahteval obisk podjetja na domu zaradi izvedbe nujnega popravila ali vzdrževanja. Če podjetje pri takem obisku opravi še dodatne storitve, ki jih potrošnik ni izrecno zahteval, ali dostavi blago, ki ne predstavlja nadomestnih delov, nujno potrebnih za vzdrževanje ali popravilo, ima potrošnik za navedene dodatne storitve in blago pravico do odstopa od pogodbe;
12. o nastanitvi, ki ni namenjena stalnemu bivanju, prevozu blaga, najemu vozil, pripravi in dostavi hrane, ali storitvah za prosti čas, pri katerih se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost ob točno določenem datumu ali v točno določenem roku;
13. o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe.

a43.d člen

Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe 12 mesecev. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona v 12 mesecih po začetku teka odstopnega roka iz drugega odstavka prejšnjega člena, začne odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

Če podjetje potrošniku ne poda informacij o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona, je rok za odstop od pogodbe 12 mesecev. Rok začne teči po izteku odstopnega roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Če podjetje potrošniku poda informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.b člena tega zakona v 12 mesecih po začetku teka odstopnega roka iz drugega odstavka prejšnjega člena, začne odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme informacije.

b43.d člen

Obvestilo o odstopu lahko potrošnik predloži podjetju na obrazcu iz petega odstavka tega člena ali z nedvoumno izjavo, iz katere jasno izhaja, da odstopa od pogodbe.

Šteje se, da je potrošnik podal odstopno izjavo pravočasno, če jo pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Podjetje lahko na svoji spletni strani ponudi potrošniku tudi možnost, da elektronsko izpolni in predloži obrazec iz petega odstavka tega člena ali poda nedvoumno izjavo, iz katere izhaja potrošnikova volja za odstop od pogodbe. V takem primeru mu podjetje nemudoma potrdi prejem obvestila o odstopu od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.

Dokazno breme glede uveljavljanja pravice do odstopa iz tega člena nosi potrošnik.

Obliko in vsebino obrazca z odstopno izjavo s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

43.d člen

Z uveljavitvijo pravice do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona prenehajo obveznosti strank glede:

- izpolnjevanja pogodbe ali
- sklenitve pogodbe, kadar je dal ponudbo za sklenitev pogodbe potrošnik.

V primeru odstopa od pogodbe podjetje nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po prejemu obvestila o odstopu od pogodbe vrne vsa prejeta plačila.

Podjetje vrne prejeta plačila potrošniku z enakim plačilnim sredstvom, kot ga je uporabil potrošnik, razen če je potrošnik izrecno zahteval uporabo drugega plačilnega sredstva in če potrošnik zaradi tega ne nosi nobenih stroškov.

Potrošnik ne more zahtevati povračila dodatnih stroškov, ki so nastali, če se je izrecno odločil za drugo vrsto pošiljke, kakor je cenovno najugodnejša standardna pošiljka, ki jo ponuja podjetje.

Pri prodajnih pogodbah lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema vrnjenega blaga ali dokler potrošnik ne predloži dokazila, da je blago poslal nazaj, razen če podjetje ponudi možnost, da samo prevzame vrnjeno blago.

Če je potrošnik blago že prejel in odstopi od pogodbe, ga vrne ali izroči podjetju ali osebi, ki jo podjetje pooblasti za prevzem blaga, nemudoma oziroma najpozneje v 14 dneh po obvestilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če podjetje ponudi, da samo prevzame vrnjeno blago. Šteje se, da potrošnik pravočasno vrne blago, če ga pošlje pred iztekom 14 dnevne roka za vračilo.

Potrošnik v zvezi z odstopom od pogodbe krije samo stroške vračila blaga, razen če te stroške krije podjetje ali če podjetje predhodno ne seznaní potrošnika, da ga bremeni ta strošek.

Kadar je pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blago dostavljeno na dom ob sklenitvi pogodbe, ga podjetje prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga ni mogoče vračilo na običajen način po pošti.

Potrošnik odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če je zmanjšanje vrednosti posledica ravnanja, ki ni nujno potrebno za ugotovitev narave, lastnosti in delovanja blaga. Potrošnik ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če ga podjetje ne seznaní s pravico do odstopa od pogodbe skladno s 4. točko prvega odstavka 43.b člena.

Potrošnik z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe ne prevzema nobenih obveznosti razen obveznosti iz tega člena ter četrtega odstavka 43.d člena in a43.e člena tega zakona.

a43.e člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe po tem, ko je skladno s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona, plača podjetju znesek v sorazmerju z opravljeno storitvijo do dneva obvestitve podjetja o odstopu od pogodbe. Sorazmerni del se izračuna glede na skupno vrednost pogodbe. Če je cena v pogodbi glede na tržno ceno previsoka, se sorazmerni del izračuna glede na tržno vrednost.

Potrošnika ne bremeni znesek iz prejšnjega odstavka, če mu podjetje ni zagotovilo informacij iz 4. in 7. točke prvega odstavka 43.b člena ali če ni zahteval, da podjetje začne opravljati storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja skladno s sedmim odstavkom 43.c ali tretjim odstavkom a43.č člena tega zakona.

Potrošnika ne bremenijo stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če:

- potrošnik ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred pretekom odstopnega roka iz 43.č člena tega zakona,
- potrošnik ni potrdil, da s soglasjem iz prejšnje točke izgubi pravico do odstopa, ali
- podjetje potrošniku ni zagotovilo potrdila v skladu s šestim odstavkom 43.c člena ali drugim odstavkom a43.č člena tega zakona.

b43.e člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, prenehajo veljati vse pomožne pogodbe brez stroškov za potrošnika, razen stroškov iz 43.d člena in prejšnjega člena. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja potrošniške kredite, glede odstopa od povezane kreditne pogodbe.

43.e člen
(črtan)

43.f člen
(črtan)

43.g člen
(črtan)

44. člen
(črtan)

45. člen

Nenaročene ponudbe blaga ali storitve, ki pozivajo potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu, niso dovoljene. Potrošnik nima nikakršnih obveznosti v primeru nenaročene ponudbe blaga ali storitve. Če potrošnik na ponudbo ne odgovori, se ne šteje, da ponudbo sprejema.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi za nenaročeno dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine in za nenaročene finančne storitve.

45.a člen

Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik s potrošnikom z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku pogovora predstaviti firmo in sedež podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe, v imenu katere telefonira, ter potrošnika seznaniti o komercialnem namenu klica.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu mora podjetje potrošniku podati tudi informacije iz četrtega odstavka 43.c člena tega zakona.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu podjetje posreduje potrditev ponudbe potrošniku na trajnem nosilcu podatkov. Pogodba je sklenjena, ko jo potrošnik podpiše ali pošlje pisno izjavo, da ponudbo sprejema.

c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov (črtan)

46. člen (črtan)

46.a člen (črtan)

46.b člen (črtan)

46.c člen (črtan)

47. člen (črtan)

d) Pogodbe o dobavi energije in vode (črtan)

48. člen (črtan)

e) Trženje finančnih storitev na daljavo

48.a člen

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Če pogodbe o finančnih storitvah obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega podpoglavja uporabljajo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se za prvi posel uporabljata 48.b in 48.c člen tega zakona. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

48.b člen

Pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, mora potrošnik v času, ki je primeren glede na komunikacijsko sredstvo, dobiti te informacije:

1. o ponudniku:
 - glavna poslovna dejavnost podjetja, sedež podjetja in vsi naslovi iz poslovnega razmerja med potrošnikom in podjetjem;
 - identiteta in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteta, naslov in funkcija morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje;
 - register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je vpisano v sodni ali drug javni register;
 - nadzorni organ, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;
2. o finančni storitvi:
 - opis glavnih značilnosti finančne storitve;
 - skupna cena, ki jo mora potrošnik za finančno storitev plačati podjetju, vključno s provizijami, taksami in izdatki ter davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
 - po potrebi opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s tveganjem ali je njihova cena odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
 - opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
 - omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo;
 - plačilo in izpolnitev;
 - stroški, povezani z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;
3. o pogodbi, sklenjeni na daljavo:
 - pogoji, roki in postopek za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s prvim odstavkom 48.č člena tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s tretjim odstavkom 48.č člena nima pravice do odstopa, mora biti o tem izrecno obveščen;
 - podatki o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi prvega odstavka 48.d člena tega zakona;

- najkrajši rok trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev;
 - pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in pristojnega sodišča;
 - informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;
4. o pravnih sredstvih:
- podatki o mehanizmu za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
 - informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Pri ustnih sporočilih po telefonu mora podjetje potrošniku na začetku pogovora jasno predstaviti firmo in sedež podjetja, ki opravlja finančne storitve, in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, in informacije iz prve, druge in četrte alineje 2. točke ter prve in druge alineje 3. točke prejšnjega odstavka.

Pri ustnih sporočilih po telefonu mora podjetje seznaniti potrošnika, da se mu na njegovo zahtevo posredujejo dodatne informacije iz prvega odstavka tega člena. Poleg tega mora podjetje izpolniti tudi svojo obveznost iz 48.c člena tega zakona.

Informacije iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljene jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

48.c člen

Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz prejšnjega člena in pogodbene pogoje na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost nemudoma po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve informacij in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

Potrošnik lahko kadar koli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju in spremembo sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je sredstvo za sporazumevanje na daljavo nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

48.č člen

Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je ta rok 30 dni. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poslano v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz prvega odstavka 48.c člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena z dnem sklenitve pogodbe oziroma z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena, in sicer pri:

1. pogodbah, katerih predmet so blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, in storitve v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa ter opcijami za nakup ali prodajo katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

48.d člen

Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje zahteva od potrošnika plačilo storitve, ki jo je zanj opravilo. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz 48.b člena tega zakona.

Podjetje lahko zahteva plačilo storitve iz prejšnjega odstavka, če je potrošnik podal soglasje za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka in je bil o plačilu tega zneska obveščen v skladu z 48.c členom.

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od oddaje sporočila iz prvega odstavka prejšnjega člena vrniti podjetju znesek oziroma blago.

Vračilo plačil mora podjetje opraviti nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega odstavka.

48.e člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika, glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, in glede izpolnitve pogodbe nosi podjetje.

5. Prodaja na obroke

49. člen

S pogodbo o prodaji blaga na obroke se podjetje (prodajalec) zavezuje, da bo potrošniku izročilo določeno blago, še preden mu bo kupnina popolnoma izplačana, potrošnik pa se zavezuje, da ga bo odplačal v obrokih v določenih časovnih presledkih.

Pogodba o prodaji na obroke mora biti sestavljena v pisni obliki.

Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, se smiselno uporabljajo tudi za prodajo storitev.

Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, ne vplivajo na pravice potrošnikov po zakonu, ki ureja potrošniške kredite.

50. člen

V pogodbeni listini morajo biti poleg blaga in njegove cene pri prodaji za gotovino navedeni tudi: skupen znesek vseh obročnih odplačil, všteti tudi tisto, kar je bilo plačano ob sklenitvi pogodbe, znesek posameznih obrokov, njihovo število ter njihovi roki, sicer lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

V pogodbi morajo biti izrecno navedene tudi pravice, ki jih ima potrošnik po tem poglavju (51., 53., 53.a in 54. člen).

Če pravice iz prejšnjega odstavka niso navedene v pogodbi, jih lahko potrošnik kljub temu uveljavlja ali pa odstopi od pogodbe.

50.a člen

Nična so določila pogodbe o prodaji na obroke, ki bi bila za potrošnika manj ugodna od določb tega poglavja, razen določil o lastninskem pridržku.

51. člen

Potrošnik ima pravico, da kadarkoli predčasno odplača ostanek dolžne kupnine, in to brez pogodbenih obresti, razen stroškov izdelave obračuna predčasnega odplačila kupnine.

Drugačno pogodbeno določilo je nično.

52. člen

Prodajalec lahko odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z začetnim obrokom.

Po plačilu začetnega obroka lahko prodajalec odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z najmanj dvema zaporednima obrokoma, ki pomenita najmanj osmino kupnine.

Izjemoma lahko prodajalec razdre pogodbo, če potrošnik pride v zamudo le z enim obrokom, kadar za plačilo kupnine niso predvideni več kot štirje obroki.

V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko prodajalec, namesto da bi odstopil od pogodbe, zahteva od potrošnika, da plača ves ostanek kupnine, vendar mu mora pred tem pustiti dodaten petnajstdnevni rok.

53. člen

Kadar to opravičuje okoliščine primera, lahko sodišče na zahtevo potrošnika podaljša roke za plačilo zamujenih obrokov, če da potrošnik zavarovanje, da bo izpolnil obveznost in če prodajalec zaradi tega ne trpi škode.

Nično je pogodbeno določilo o pogodbeni kazni za primer, če bi potrošnik prišel v zamudo s plačilom kakšnega obroka kupnine.

53.a člen

Potrošnik lahko v vsakem primeru odstopi od pogodbe, če to pisno sporoči prodajalcu v petnajstih dneh po podpisu. Potrošnik se tej pravici ne more vnaprej odpovedati.

Drugačno pogodbeno določilo je nično.

54. člen

Če se pogodba razveže, mora prodajalec vrniti prejete obroke z zakonitimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in mu povrniti nujne stroške, ki jih je imel za blago.

Potrošnik mora s svoje strani vrniti prodajalcu blago v stanju, v kakršnem je bilo tedaj, ko mu je bilo izročeno, in mu dati povračilo za njegovo uporabo vse do razveze pogodbe.

55. člen (črtan)

56. člen

Določbe o prodaji na obroke iz tega poglavja veljajo tudi pri drugih dogovorih, ki imajo enako vsebino, kot npr. zakupna pogodba z določilom, da bo v zakup dano blago prešlo v potrošnikovo lastnino, če bo določen čas plačeval zakupnino.

Te določbe se uporabljajo tudi pri posojilu, ki je bilo potrošniku dano za nakup določenega blaga, če sta se podjetje, ki je potrošniku dalo posojilo (posojilodajalec) in prodajalec sporazumela, da bo potrošnik blago, ki mu ga je prodal prodajalec, odplačeval v obrokih, po pogodbi, sklenjeni med potrošnikom in prodajalcem.

6. Pogodbe o turističnih aranžmajih

57. člen

Dejavnost organiziranja in prodaje turističnih potovanj, dejavnost turističnih vodnikov in spremljevalcev ter dejavnost vodenja in usposabljanja na področju športa je urejeno v področnih zakonih.

57.a člen

(1) S pogodbo o organiziranju potovanja se organizator potovanja zavezuje, da bo potrošniku zagotovil skupek storitev, ki sestavljajo turistični aranžma, potrošnik pa se zavezuje, da bo organizatorju za to plačal skupno ceno.

(2) Za turistični aranžma se šteje vnaprej dogovorjena kombinacija dveh ali več naslednjih storitev, ki jih organizator potovanja ali prodajalec ponudi v prodajo in prodaja po skupni ceni, če storitev traja več kot štiriindvajset ur ali vključuje nastanitev čez noč:

- prevoz
- nastanitev
- druge turistične storitve, ki ne spadajo v prevoz ali nastanitev in predstavljajo pomemben del turističnega aranžmaja (ponudba jedi, obisk prireditev, ogled naravnih in kulturnih znamenitosti in podobno).

(3) Deljeno zaračunavanje posameznih storitev istega turističnega aranžmaja organizatorja potovanja in prodajalca ne odvezuje obveznosti po tem zakonu.

(4) Potovanje, ki traja manj kot štiriindvajset ur in ne vključuje prenočevanja, je izlet. Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se šteje za turistični aranžma tudi izlet, če vključuje vnaprej dogovorjeno kombinacijo dveh ali več v prvi in tretji alineji prejšnjega odstavka navedenih storitev, ki jih organizator potovanja ali prodajalec ponudi v prodajo in prodaja po skupni ceni.

57.b člen

(1) Katalogi, prospekti ter drugo reklamno in informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje, ceno ali kakršne koli pogodbene pogoje turističnih aranžmajev in ga organizator potovanja ali prodajalec posreduje potrošniku, ne sme vsebovati neresničnih ali zavajajočih informacij.

(2) Katalog ali prospekt o turističnih aranžmajih, ki ga organizator ali prodajalec ponuja potrošniku, mora biti napisan razumljivo ter mora vsebovati točne podatke o ceni in ustrezne informacije o:

- namembnem kraju potovanja, načinu in vrsti prevoza, ki se uporablja,
- vrsti in kraju nastanitve, njeni lokaciji, turistični kategoriji, ki jo priznava država, v kateri se nudi storitev, stopnji kakovosti nastanitve in njenih glavnih značilnostih,
- številu obrokov,
- programu potovanja,
- potnih listinah in morebitnih zahtevah za vizume in zdravstvene formalnosti, ki so potrebne za potovanje in bivanje v namembnem kraju potovanja,
- o denarnem znesku ali odstotku cene, ki jo je potrebno plačati ob rezervaciji in časovnih rokih za plačilo razlike,
- o najmanjšem potrebnem številu oseb za izvedbo turističnega aranžmaja in skrajnem roku za obvestitev potrošnika ob morebitni odpovedi.

(3) Posamezne podrobnosti, navedene v prospektu ali katalogu, organizatorja potovanja in prodajalca zavezujejo, razen kadar:

- so spremembe pred sklenitvijo pogodbe potrošniku pisno posredovane, na kar mora biti potrošnik v prospektu ali katalogu posebej opozorjen,
- sta se o spremembah pogodbeni stranki sporazumno dogovorili pozneje.

57.c člen

(1) Organizator potovanja ali prodajalec mora potrošniku v primernem času pred sklenitvijo pogodbe o organiziranju potovanja zagotoviti pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu splošne informacije o potnih listinah in vizumih, še posebej o času za njihovo pridobitev ter informacije o zdravstvenih formalnostih, ki se zahtevajo za potovanje in bivanje v namembnem kraju.

(2) Organizator potovanja ali prodajalec mora pred začetkom potovanja na način iz prejšnjega odstavka potrošniku zagotoviti naslednje informacije:

- vozni red in mesto, ki ga potrošnik zaseda na prevoznem sredstvu (npr. kabina ali paluba na ladji, spalnik na vlaku);
- ime in priimek, naslov in telefonsko številko lokalnega predstavnika organizatorja potovanja in/ali prodajalca; če lokalnega predstavnika ni, mora imeti potrošnik v vsakem primeru na voljo telefonsko številko, na katero lahko pokliče zaradi morebitnih napak med izpolnjevanjem pogodbe ali drugih težav, ali kateri koli drug podatek, ki mu bo na enostaven način omogočal vzpostaviti stike z organizatorjem potovanja ali turističnim agentom;
- pri potovanju ali bivanju mladoletne osebe v tujini, vse potrebne informacije, ki omogočajo neposredne stike z mladoletnikom ali z osebo, ki je odgovorna za mladoletnika v kraju njegove nastanitve;
- informacijo o možnosti neobvezne sklenitve zavarovalne police za kritje stroškov, če potovanje odpove potrošnik in zavarovanja za plačilo stroškov pomoči in vrnitve domov ob morebitni bolezni ali nesreči na potovanju.

57.č člen

(1) Organizator potovanja ali prodajalec mora najpozneje ob sklenitvi pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku izdati potrdilo o potovanju ali z njim skleniti pisno pogodbo, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju. Potrdilo mora vsebovati:

- kraj in datum izdaje potrdila;
- ime in naslov organizatorja potovanja;
- ime in priimek potrošnika;
- namembni kraj potovanja in dneve bivanja;
- kraj in dan začetka in konca potovanja ter ura in kraj odhoda in vrnitve;
- podatke o načinu, vrsti, kakovosti in ceni prevoza ter voznem redu;
- podatke o bivanju z navedbo kraja namestitve;
- podatke o tipu in turistični kategoriji namestitvenega objekta;
- število in urnik obrokov (npr. polni penzion, polpenzion, zajtrk);
- posebne želje, ki jih je potrošnik ob prijavi sporočil organizatorju potovanja in jih je ta sprejel;
- natančen program potovanja;
- skupno ceno za skupek storitev, ki sestavljajo turistični aranžma in so vključene v ceno;
- možnost spremembe cene, če obstaja, navzgor in navzdol po sklenitvi pogodbe ter način izračuna spremembe;
- navedbo taks ali pristojbin za storitve (pristajanje, vkrcanje, pristojbine v pristaniščih in na letališčih, turistične takse), kadar ti stroški niso vključeni v ceno turističnega aranžmaja;
- dinamiko plačil in način plačila;
- ali je pogoj za izvedbo turističnega aranžmaja najmanjše število oseb in rok za obvestitev potrošnika ob morebitni odpovedi potovanja, ki ne sme biti krajši od sedem dni pred predvidenim datumom začetka potovanja;
- pogoje, pod katerimi lahko potrošnik odstopi od pogodbe;
- rok za pritožbo po končanem potovanju zaradi napak pri izpolnitvi, nepravilni ali nepopolni izpolnitvi pogodbe;
- če je potrebno, podatke o mejnih in carinskih formalnostih, zdravstvenih, denarnih ali upravnih predpisih in druge koristne podatke;

- podatke o zavarovanju, ki ga je potrošnik sklenil s posredovanjem organizatorja ali prodajalca potovanja;
- opozorilo potrošniku o njegovi obveznosti iz prvega odstavka 57.e člena.

(2) Če je pred izdajo potrdila o potovanju organizator ali prodajalec potrošniku izročil program potovanja, ki vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka, se v potrdilu o potovanju lahko sklicuje na ta program.

(3) Obstoje in veljavnost pogodbe o organiziranju potovanja nista odvisna od potrdila o potovanju in njegove vsebine. Vendar za vso škodo, nastalo potrošniku, ki mu ni bilo izdano potrdilo ali pa potrdilo ni bilo pravilno, odgovarjata organizator potovanja in prodajalec. Šteje se, da je pravilno tisto, kar je zapisano v potrdilu, dokler se ne dokaže nasprotno.

(4) Če pri prodaji turističnega aranžmaja nastopa posrednik, mora potrdilo o organiziranju potovanja, poleg podatkov, ki se nanašajo na potovanje, vsebovati tudi ime in naslov posrednika ter podatek, da pri prodaji nastopa kot posrednik. Če v potrdilu ni navedene lastnosti posrednika, se šteje posrednik pri organiziranju potovanja za organizatorja. Za posrednika se glede pravic in obveznosti smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za organizatorja potovanja.

57.d člen

(1) Organizator potovanja po sklenitvi pogodbe ne sme zvišati cene razen, če je prišlo do sprememb v menjalnem tečaju valute ali tarifah prevoznikov, ki vplivajo na ceno potovanja. Če so te spremembe povzročile znižanje cene potovanja, mora organizator potrošniku povrniti razliko v ceni.

(2) Organizator potovanja sme uveljaviti pravico do spremembe dogovorjene cene turističnega aranžmaja iz prejšnjega odstavka le, če je možnost spremembe cene predvidena v potrdilu o potovanju in potrdilo vsebuje način izračuna spremembe. Cena turističnega aranžmaja se sme zvišati najpozneje do dvajsetega dne pred začetkom potovanja.

(3) Če zvišanje dogovorjene cene preseže deset odstotkov, lahko potrošnik odstopi od pogodbe, ne da bi moral povrniti škodo. V tem primeru mora organizator potovanja potrošniku vrniti vplačani znesek.

57.e člen

(1) Potrošnik mora v najkrajšem mogočem času izvajalcu storitev, organizatorju oziroma prodajalcu ali lokalnemu predstavniku organizatorja oziroma prodajalca, če obstaja, pisno ali v drugi ustrezni obliki sporočiti vsako napako, ki jo med izpolnjevanjem pogodbe opazi na kraju samem. Pogoj je, da je o tej obveznosti in posledicah, ki zaradi neizpolnitve te obveznosti nastanejo za uveljavljanje poznejših zahtevkov, potrošnik pisno obveščen pred odhodom na potovanje, vzpostavitev stikov z osebo, ki sprejema pritožbe, pa organizator ali prodajalec potrošniku omogoči na dostopen in enostaven način. Ob morebitni pritožbi mora organizator potovanja, prodajalec ali lokalni predstavnik organizatorja ali prodajalca, če obstaja, v najkrajšem mogočem času narediti vse potrebno za odpravo pomanjkljivosti.

(2) Če pomanjkljivosti niso bile odpravljene na kraju samem, lahko potrošnik zaradi nepopolno ali nekakovostno opravljenih storitev uveljavlja sorazmerno znižanje cene po končanem potovanju. Če sta obseg ali kakovost opravljenih storitev bistveno odstopala od

obsega ali kakovosti storitev, ki sta bila določena v potrdilu ali pogodbi o potovanju, je potrošnik upravičen do vračila vsega vplačanega zneska. V obeh primerih se mora potrošnik organizatorju potovanja oziroma prodajalcu pritožiti pisno v dveh mesecih po končanem potovanju. Zahteva za znižanje cene ali vračilo vplačanega zneska ne vpliva na potrošnikovo pravico, da zahteva povrnitev škode.

(3) Glede reševanja zahtevkov potrošnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo roki po določbah 39. člena tega zakona.

(4) Organizator oziroma prodajalec ali lokalni predstavnik organizatorja oziroma prodajalca, če obstaja, mora potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah zaradi nepredvidljivih napak, ki niso povezane z zagotavljanjem pogodbenih storitev in jih je povzročila tretja oseba ali ki so posledica višje sile ali dogodka, ki ga kljub skrbnemu ravnanju ni bilo mogoče preprečiti, ponuditi takojšnjo pomoč.

57.f člen

(1) Potrošnik lahko v vsakem trenutku popolnoma ali delno odstopi od pogodbe.

(2) Če se potrošnik ne more udeležiti potovanja, lahko prenese svojo rezervacijo na drugega potrošnika, ki izpolnjuje zahteve, predvidene za določeno potovanje. Potrošnik mora o tem obvestiti organizatorja potovanja ali prodajalca najpozneje v osmih dneh pred začetkom potovanja. Potrošnik mora organizatorju potovanja ali prodajalcu povrniti stroške, ki so neposredno povezani s prenosom rezervacije.

(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe pred začetkom potovanja v primernem roku, ki je odvisen od vrste aranžmaja (pravočasen odstop), ima organizator potovanja ali prodajalec pravico le do povračila administrativnih stroškov.

(4) Pri nepravočasnem odstopu od pogodbe lahko organizator potovanja zahteva od potrošnika kot povračilo določen odstotek dogovorjene cene, ki mora biti sorazmeren s preostalim časom do začetka potovanja in ekonomsko upravičen.

(5) Organizator potovanja ima pravico le do povračila svojih stroškov, če je potrošnik odstopil od pogodbe zaradi okoliščin, ki se jim ni mogel izogniti ali jih odvrniti in bi bile ob sklenitvi pogodbe utemeljen razlog, da pogodbe ne bi sklenil, če bi takrat že obstajale, kot tudi v primeru če je potrošnik preskrbel ustrezno zamenjavo ali je zamenjavo našel sam organizator.

(6) Če potrošnik odstopi od pogodbe, potem ko se je potovanje že začelo, vzrok za to pa niso okoliščine iz prejšnjega odstavka, ima organizator pravico do celotnega zneska dogovorjene cene potovanja.

57.g člen

(1) Organizator potovanja odgovarja za škodo, ki jo povzroči potrošniku zaradi delne ali popolne neizpolnitve pogodbe v skladu s splošnimi pravili, ki urejajo obligacijska razmerja, razen če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Organizator potovanja sme popolnoma ali delno odstopiti od pogodbe, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, le, če pred izpolnjevanjem pogodbe ali med njenim izpolnjevanjem nastopijo izredne okoliščine, ki jih ni bilo mogoče pričakovati, niti se jim izogniti ali jih odvrniti, ki pa bi bile ob sklenitvi pogodbe utemeljen razlog, da pogodbe ne bi sklenil, če bi takrat že obstajale.

(3) Organizator potovanja sme od pogodbe, ne da bi moral potrošniku povrniti škodo, odstopiti tudi, kadar se ni zbralo najmanjše število oseb, če je bil ta pogoj naveden v potrdilu o potovanju, pod pogojem, da je bil potrošnik o tej okoliščini pisno obveščen v roku, ki ni krajši od sedem dni.

(4) Pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo mora organizator potrošniku nemudoma vrniti ves vplačani znesek, ki ga je od njega prejel.

(5) Če organizator potovanja ugotovi, da je pred odhodom prisiljen znatno spremeniti katerega od bistvenih pogodbenih pogojev, mora o tem čim prej obvestiti potrošnika, da mu omogoči sprejetje ustrezne odločitve, zlasti da odstopi od pogodbe, ne da bi moral povrniti škodo, ali da sklene dodatek k pogodbi. Potrošnik mora o svoji odločitvi brez nepotrebnega odlašanja obvestiti organizatorja potovanja ali prodajalca.

(6) Če potrošnik zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka odstopi od pogodbe ali organizator potovanja odpove potovanje pred dogovorjenim datumom odhoda iz katerega koli razloga, ki ni po krivdi potrošnika, in razlog za odpoved potovanja niso okoliščine iz drugega in tretjega odstavka, lahko potrošnik zahteva vračilo vplačanega zneska ali pa sprejme nadomestni turistični aranžma enake ali višje kakovosti, če ga ima organizator ali prodajalec na voljo v svoji ponudbi. Če potrošnik sprejme ponudbo nadomestnega turističnega aranžmaja nižje kakovosti, mu mora organizator potovanja povrniti razliko v ceni.

(7) Če organizator potovanja odstopi od pogodbe med njenim izpolnjevanjem, ima pravico do pravičnega plačila za dogovorjene storitve, ki so bile opravljene, vendar mora ukreniti vse, kar je potrebno za zavarovanje interesov potrošnika. Če je bil v potrdilu ali pogodbi o potovanju določen prevoz v kraj začetka potovanja, ga mora organizator potovanja potrošniku zagotoviti. Namesto tega mu lahko zagotovi ustrezen prevoz v drug kraj, če potrošnik s tem soglaša.

57.h člen

(1) Organizator potovanja sme spremeniti program potovanja pred izpolnjevanjem pogodbe ali med njenim izpolnjevanjem le zaradi izrednih okoliščin, ki jih ni mogel pričakovati, niti se jim izogniti ali jih odvrniti. O spremembi programa mora potrošnika pisno obvestiti takoj, ko so nastopile izredne okoliščine, in navesti razloge za spremembo. Stroške, nastale s spremembo programa, krije organizator potovanja, zmanjšanje stroškov pa gre v korist potrošnika.

(2) Organizator potovanja sme pod pogoji iz prejšnjega odstavka dogovorjeno nastanitev zamenjati samo za nastanitev v objektu iste kategorije ali objektu višje kategorije in samo v dogovorjenem kraju. Morebitne dodatne stroške zaradi razlike v ceni krije organizator potovanja.

(3) Če organizator potovanja bistveno spremeni program potovanja pred izpolnjevanjem pogodbe, mora potrošniku, ki zaradi tega odstopi od potovanja, vrniti ves vplačani znesek, ki ga je od njega prejel.

(4) Če organizator potovanja program bistveno spremeni med izpolnjevanjem pogodbe, potrošnik, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, plača samo stroške dejansko opravljenih storitev.

58. člen

Podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, morajo potnike ustrezno zavarovati.

7. Pogodbe o časovnem zakupu, dolgoročnem počitniškem proizvodu, nadaljnji prodaji in zamenjavi

59. člen

S tem podpoglavjem se ureja pogodba o časovnem zakupu nepremičnin in premičnin, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč (v nadaljnjem besedilu: pogodba o časovnem zakupu), pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji, pogodba o zamenjavi, pomožna pogodba ter druga določila, vezana na navedene pogodbe.

Pri sklepanju pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji in pogodbe o zamenjavi (v nadaljnjem besedilu tega podpoglavja: pogodba) se za podjetje poleg pravne ali fizične osebe, opredeljene v tretjem odstavku 1. člena zakona, šteje tudi vsakdo, kdor deluje v imenu podjetja ali po njegovem naročilu.

60. člen

Pogodba mora biti sestavljena pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku. Pogodba mora biti sestavljena v najmanj dveh izvodih, od katerih prejme vsaka pogodbeni stranka vsaj en izvod.

Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva, da je pogodba sestavljena v uradnem jeziku te države.

Pogodba, ki se izroča državljanu Republike Slovenije ali osebi s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, mora biti sestavljena v slovenskem jeziku.

Pri pogodbah o časovnem zakupu mora podjetje poleg izvirnika potrošniku izročiti overjen prevod pogodbe o časovnem zakupu v jeziku države, kjer je nepremičnina, če je ta jezik drugačen od jezika, v katerem je sestavljena pogodba o časovnem zakupu.

60.a člen

Preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča, mora podjetje potrošniku na jasn in razumljiv način brezplačno pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku, zagotoviti vse informacije, ki so določene v obrazcu iz šestega odstavka tega člena (predpogodbene informacije).

Za državljane Republike Slovenije ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji mora biti obrazec iz šestega odstavka tega člena v slovenskem jeziku. Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva predpogodbene informacije tudi v uradnem jeziku te države.

Predpogodbene informacije morajo biti sestavni del pogodbe. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina obrazca iz šestega odstavka tega člena le, če to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Podjetje mora spremembe v pogodbi izrecno navesti in jih potrošniku

pred sklenitvijo pogodbe sporočiti pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

Pred sklenitvijo pogodbe mora podjetje potrošnika izrecno opozoriti na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom. Odstopni obrazec iz šestega odstavka tega člena je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku zagotovi podjetje. Pogodbena določila, ki vsebujejo informacije iz tega odstavka, mora potrošnik podpisati ločeno od preostalih pogodbenih določil.

Pogodba mora poleg informacij, ki so vsebovane v obrazcu iz šestega odstavka tega člena, vsebovati ime, priimek, stalno prebivališče in podpis potrošnika, firmo, sedež in podpis zakonitega zastopnika podjetja ter datum in kraj podpisa pogodbe.

Obliko in vsebino obrazcev z informacijami za pogodbe ter odstopni obrazec s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

60.b člen

Podjetje mora pri vsakem oglaševanju sklepanja pogodbe potrošnika seznaniti, da lahko dobi predpogodbene informacije in kje jih je mogoče dobiti.

Če podjetje ponuja potrošniku sklenitev pogodbe osebno na predstavitvenih dogodkih, mora v vabilu na dogodek jasno navesti, da je dogodek tržne narave, potrošnikom pa morajo biti predpogodbene informacije iz šestega odstavka prejšnjega člena tega zakona ves čas dostopne.

Časovni zakup in dolgoročni počitniški proizvod se ne tržita ali prodajata kot naložba.

60.c člen

V primeru pogodb o dolgoročnem počitniškem proizvodu potrošnik izvede plačilo v skladu z načrtom obročnega odplačevanja, ki ga pripravi podjetje. Podjetje ne sme zahtevati od potrošnika plačila, ki ni v skladu z načrtom obročnega odplačevanja.

Plačila, vključno z vsemi članarinami, se razdelijo na enake letne obroke. Podjetje mora potrošniku vsaj štirinajst dni pred datumom izvedbe vsakokratnega plačila posredovati pisni zahtevek za plačilo, ki mora biti na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je dostopen potrošniku na enostaven način.

Potrošnik lahko od plačila drugega obroka dalje prekine pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu brez kakršne koli kazni. Potrošnik prekine pogodbo s pisnim sporočilom podjetju v štirinajstih dneh od prejema zahtevka za plačilo posameznega obroka. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku. Ta pravila ne posegajo v pravice, ki jih ima potrošnik po veljavni zakonodaji.

60.č člen

Potrošnik ima pravico, da v štirinajstih koledarskih dneh od sklenitve pogodbe ali predpogodbe podjetje pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov obvesti, da odstopa od pogodbe ali predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razloge za svojo odločitev. Šteje se, da je potrošnik obvestilo poslal pravočasno, če ga pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Odstopni rok za uveljavljanje pravice iz prejšnjega odstavka tega člena začne teči od sklenitve pogodbe ali predpogodbe. Če potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo po dnevu njene sklenitve, začne teči rok z dnem, ko potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo.

Če podjetje ni izpolnilo odstopnega obrazca pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku in ga ni izročilo potrošniku, kot to zahtevata četrti odstavek 60.a člena tega zakona in osmi odstavek tega člena, začne teči rok iz prvega odstavka tega člena z dnem, ko potrošnik prejme ta obrazec, a najkasneje eno leto po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

Če se potrošniku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je na voljo in dostopen potrošniku na predpisanih obrazcih ne zagotovijo predpogodbene informacije za pogodbe, začne rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme te informacije, a najkasneje tri mesece po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

Če podjetje potrošniku hkrati s pogodbo o časovnem zakupu ponudi pogodbo o zamenjavi, velja za obe pogodbi en odstopni rok v skladu s prvim odstavkom tega člena. Odstopni rok za obe pogodbi se izračuna v skladu z določbo drugega odstavka tega člena, kot se uporablja za pogodbo o časovnem zakupu.

Če potrošnik odstopi od pogodbe, ni dolžan povrniti nobenih stroškov in drugih opravljenih storitev v času do odstopa od pogodbe.

Potrošnik, ki uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe, lahko uporabi odstopni obrazec, ki je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku v skladu s četrtim odstavkom 60.a člena tega zakona zagotovi podjetje.

Če potrošnik uveljavi pravico do odstopa, obveznost strank glede izpolnitve pogodbe preneha.

60.d člen

Če potrošnik uveljavi svojo pravico do odstopa od pogodbe o časovnem zakupu ali pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, prenehajo veljati vse pogodbe o zamenjavi ali druge pomožne pogodbe brez kakršnih koli stroškov za potrošnika.

Če se cena iz pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi, ki jo plača potrošnik, v celoti ali delno financira s kreditom, ki ga odobri podjetje, z uveljavitvijo pravice odstopa od pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi preneha veljati tudi kreditna pogodba brez kakršnih koli stroškov za potrošnika.

Prejšnji odstavek tega člena se uporablja tudi v primerih, ko je dajalec kredita tretja oseba, pa je podjetje posredovalo pri sklenitvi kreditne pogodbe oziroma je potrošnika napotilo na dajalca kredita.

60.e člen

Pogodbeno določilo, s katerim podjetje od potrošnika v času odstopnega roka, določenega za pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu in pogodbe o zamenjavi, oziroma v primeru pogodbe o nadaljnji prodaji, preden je bila dejanska prodaja izvedena ali drugače prekinjena, zahteva predplačila, zagotavljanje

jamstev, blokirani zneski na računih, izrecno priznanje dolga ali kakršnakoli druga plačila nadomestila potrošnika podjetju ali katerikoli drugi tretji stranki, je nično.

60.f člen

Če se za pogodbo ali kreditno pogodbo iz 60.d člena tega zakona uporablja pravo druge države članice, se potrošnik ne more odpovedati pravicam, ki jih določa sedmo podpoglavje.

Če se za pogodbo uporablja pravo države nečlanice EU, se določbe tega zakona uporabljajo, če:

- je nepremičnina na ozemlju države članice Evropske unije ali
- podjetje v primeru pogodbe, ki ni neposredno vezana na nepremičnino, opravlja svojo dejavnost na ozemlju države članice oziroma na kakršenkoli način usmerja to dejavnost v državo članico, pogodba pa sodi v okvir te dejavnosti.

60.g člen

Če je sprejet kodeks ravnanja v odnosu do potrošnikov, mora podjetje, ki je pristopilo k podpisu tega kodeksa, potrošnika seznaniti z njegovo vsebino.«.

VII. NOSILCI VARSTVA POTROŠNIKOV

1. Urad za varstvo potrošnikov (črtano)

61. člen

Dejavnosti s področja varstva potrošnikov opravlja v skladu z zakonom ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljevanju: ministrstvo).

Urad na podlagi nacionalnega programa varstva potrošnikov pripravi letni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije. **(črtan)**

62. člen (črtan)

2. Organizacije potrošnikov (črtano)

63. člen

Za organizacije potrošnikov se štejejo organizacije, registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu.

Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij v register je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga in storitev.

Za vpis v register potrošniških organizacij mora organizacija izpolnjevati določene organizacijske, prostorske in tehnične pogoje.

Izbris iz registra potrošniških organizacij se opravi na predlog potrošniške organizacije, ki želi biti izbrisana, ali po uradni dolžnosti.

Izbris potrošniške organizacije iz registra po uradni dolžnosti se opravi, če potrošniška organizacija ne izpolnjuje več pogojev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

Potrošniške organizacije, registrirane pri ministrstvu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom aktivno podpirati in krepiti interese potrošniških organizacij na državnem in mednarodnem nivoju.

Minister pristojen za gospodarstvo predpiše način vpisa in organizacijske, tehnične in prostorske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vpis v register.

3. Izvajalci izobraževanja potrošnikov (črtano)

64. člen

Vzgojno-izobraževalni programi osnovnega in srednjega šolstva vsebujejo tudi temeljna znanja o varstvu potrošnikov.

Organizacije potrošnikov lahko sodelujejo z vzgojno-izobraževalnimi institucijami, pripravljajo vzgojno-izobraževalna gradiva in vodijo druge vzgojno-izobraževalne aktivnosti s področja varstva potrošnikov za potrošnike vseh starostnih skupin.

4. Varuh človekovih pravic (črtano)

65. člen

Na področju varstva pravic potrošnikov opravlja svoje naloge v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil tudi varuh človekovih pravic.

VIII. NACIONALNI PROGRAM VARSTVA POTROŠNIKOV

66. člen

Dejavnosti s področja varstva potrošnikov se opravljajo kot javna služba, katere trajnost in nemotenost opravljanja zagotavlja v javnem interesu Republika Slovenija.

Javna služba iz prejšnjega odstavka se ne opravlja z namenom pridobivanja dobička.

Dejavnosti s področja varstva potrošnikov, ki se opravljajo kot javna služba, so: svetovanje potrošnikom, obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter izvajanje primerjalnih ocenjevanj blaga in storitev.

Obseg javne službe na področju varstva potrošnikov se določi z nacionalnim programom varstva potrošnikov. (**črtan**)

67. člen

Načela in cilje politike varstva potrošnikov ter načrt za doseg ciljev določa nacionalni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Državni zbor Republike Slovenije za obdobje šestih let. Na podlagi nacionalnega programa se vsako drugo leto pripravi dvoletni izvedbeni program, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije in v katerem se določijo prednostne naloge na področju varstva potrošnikov, ki se financirajo ali sofinancirajo iz državnega proračuna.

Z nacionalnim programom varstva potrošnikov se določijo zlasti:

- načela in cilji politike varstva potrošnikov,
- naloge, ki imajo pri uresničevanju politike varstva potrošnikov prioriteto,
- vrste nalog na področju varstva potrošnikov, ki se bodo opravljale na podlagi koncesij,
- okvirni obseg sredstev za izvedbo nalog iz nacionalnega programa,
- okvirni obseg sredstev za spodbujanje razvoja in delovanja potrošniških organizacij.

68. člen

Javno službo lahko opravljajo organizacije, vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu, ali druge nevladne organizacije, ki so ustanovljene za varstvo pravic potrošnikov in izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge na področju varstva potrošnikov in ki izkažejo nepridobitnost, nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev.

Za opravljanje javne službe na posameznih področjih varstva potrošnikov se lahko podeli koncesija.

69. člen

Predmet koncesije, pogoje in postopek podeljevanja koncesij za opravljanje javne službe na področju varstva potrošnikov, koncesijska razmerja, financiranje izvajanja koncesije ter nadzor nad izvajanjem koncesije se določijo z uredbo Vlade Republike Slovenije.

Koncesija se podeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.

V javnem razpisu za podelitev koncesije se navedejo zlasti:

- predmet koncesije,
- pogoji za opravljanje javne službe,
- čas, za katerega se bo podelila koncesija,
- rok, do katerega se sprejemajo prijave in
- rok, do katerega bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

(črtan)

Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredijo s pogodbo o koncesiji.

S pogodbo se uredijo zlasti:

- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja javne službe,
- rok za odpoved koncesije,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.

(črtan)

Pogodba se sklene v pisni obliki. **(črtan)**

IX. INŠPEKCIJSKI NADZOR IN UPRAVNI UKREPI

70. člen

Tržni inšpektorat in drugi pristojni inšpekcijski organi v skladu s svojimi pooblastili nadzirajo uresničevanje tega zakona in izrekajo ukrepe v skladu z zakonom.

71. člen

Če podjetje neupravičeno zavrne potrošnikovo zahtevo, naj odpravi napako na blagu, naj blago z napako zamenja z novim blagom, naj vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako na blagu ali ves plačani znesek za blago, lahko izda Tržni inšpektorat RS ali drug pristojni inšpekcijski organ odločbo, s katero podjetju odredi, naj ugotovi zahtevi.

Odločbo iz prejšnjega odstavka izda pristojni organ le, če med strankama ni spora o obstoju napake ali če potrošnik predloži mnenje sodnega izvedenca, ali če je na drug način nedvomno dokazana.

V primeru potrošnikovega zahtevka po vračilu dela plačanega zneska v sorazmerju z napako lahko pristojni organ odločbo iz prvega odstavka izda le, če je na podlagi ugotovljene delne napake mogoče nedvoumno ugotoviti višino zneska za delno napako na blagu.

Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za nepravilno opravljeno storitev.

72. člen

Če pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:

- garancijski list ne vsebuje vseh predpisanih podatkov (16. člen);
- podjetje pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepošteno pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
- cene blaga oziroma storitev niso označene ali niso vidno označene (prvi odstavek 26. člena);
- cena blaga oziroma storitve ni označena v eurih (drugi odstavek 26. člena);
- najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtilne vrednosti blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);

- blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali vsakega kosa blaga z napako ni posebej označilo (prvi odstavek 30. člena);
- predpisani rok uporabnosti na blagu ni vidno in čitljivo označen (drugi odstavek 31. člena);
- je podjetje dalo v prodajo oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
- blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona (33. člen);
- podjetje za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodбами na daljavo, ne izroči označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov (34. člen)

izda odločbo, s katero prepove prodajo tega blaga oziroma storitev do odprave pomanjkljivosti.

72.a člen

- Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi,
- da podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
 - podjetje potrošniku nemudoma ne vrne plačil, če potrošnik odstopi od pogodbe na podlagi drugega ali tretjega odstavka 25.a člena tega zakona (četrti odstavek 25.a člena);

izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti.

73. člen

- Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:
1. podjetje oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
 2. podjetje primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
 3. oglaševanje vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki jih izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);

z odločbo začasno prepove takšno oglaševanje blaga ali storitev ali prepove objavo takšnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.

X. PREMOŽENJSKOPRAVNO VARSTVO

74. člen

(1) Proti podjetju, ki pri poslovanju s potrošniki uporablja splošne pogoje poslovanja ali metode poslovanja ali oglašuje na načine, ki so v nasprotju s tem zakonom in

zakoni, ki urejajo varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami, potrošniške kredite, zdravila, medije in storitve na notranjem trgu ter s takimi splošnimi pogoji poslovanja, metodami poslovanja ali oglaševanjem škoduje skupnim interesom potrošnikov, se lahko vložijo tožbe za opustitev takega ravnanja.

Sodišče lahko v okviru tožbenega zahtevka odloči, da se na stroške podjetja sodba objavi. Sodišče ob tem odloči, v kakšnem obsegu je potrebno objaviti obrazložitev sodbe.

74.a člen

V tožbenih zahtevkih iz prejšnjega člena tega zakona sodišče na predlog tožeče stranke po določbah zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, izda začasno odredbo, s katero podjetju odredi prenehanje ravnanja, ki je v nasprotju s predpisi iz prejšnjega člena tega zakona in škoduje skupnim ekonomskim interesom potrošnikov. Sodišče lahko izda začasno odredbo tudi, če podjetje še ni pričelo z nedovoljenim ravnanjem, vendar je tik pred tem, da z njim začne.

75. člen

Tožbo iz 74. člena tega zakona na lahko vložijo vsaka organizacija, ki je pravna oseba, ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov, od katere ustanovitve je do trenutka vložitve tožbe že preteklo najmanj eno leto in dejansko deluje.

Tožbo iz 74. člena tega zakona lahko vložijo tudi zbornica ali poslovno združenje, katerega član je podjetje, ki je toženec.

Če ravnanje, na katerega se nanaša tožba, lahko prizadene položaj in pravice potrošnikov v državi članici Evropske skupnosti, lahko tožbo iz 74. člena tega zakona vložijo tudi organizacija ali neodvisen javni organ (npr. potrošniški ombudsman), ki je po predpisih tiste države ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov v tisti državi.

Na zahtevo osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, Evropski komisiji sporoči seznam oseb, ki so upravičene za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena.

76. člen

Organizacije iz predhodnega člena lahko vložijo tožbo, s katero zahtevajo ugotovitev neveljavnosti določenih pogodb, ki jih toženec sklepa s potrošniki, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.

Ugodilna sodba učinkuje proti vsem, tako da se lahko vsakdo sklicuje na pravnomočno sodbo, s katero je na podlagi tožbe iz prejšnjega odstavka ugotovljena neveljavnost določenih pogodb, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.

Zavrnilna sodba učinkuje le med strankama in ne preprečuje vložitev nove tožbe z istim zahtevkom, bodisi s strani druge organizacije, upravičene za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena bodisi oseb, ki imajo pravni interes za vložitev ugotovitelne tožbe.

Dokler pravda teče, se ne more o istem zahtevku začeti nova pravda med istima strankama ali med istim tožencem in drugo organizacijo, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena.

Druga organizacija, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena, se lahko v tekoči pravdi pridruži tožniku ves čas postopka do pravnomočnosti. V pravdi ima položaj stranskega intervenienta v skladu z določbami zakona, ki ureja pravdni postopek.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

77. člen

Z globo od 3.000 do 40.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (prvi in tretji odstavek 2. člena);
2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona;
3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);
6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom tega zakona (15.a člen);
7. pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepoštene pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
8. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);
- 8.a če pri odstopu od pogodbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 25.a člena podjetje potrošniku nemudoma ne vrne vseh plačil (četrti odstavek 25.a člena);
9. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
10. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
11. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);
12. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);
13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 43.b člena v skladu s prvim, drugim in četrtem odstavkom 43.c člena in prvim odstavkom a43.č člena;
14. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 43.c člena);

15. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila, tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 43.c člena);
16. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov pred dostavo blaga ali začetkom opravljanja storitev (šesti odstavek 43.c člena);
17. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe, v predpisanem roku ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.d in četrti odstavek 48.d člena);
18. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 48.b člena tega zakona na primernem trajnem nosilcu podatkov (48.c člen);
19. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbene obresti (51. člen);
20. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);
21. ponuja potrošnikom kataloge, prospekte ali drugo informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje in vsebuje zavajajoče ali neresnične podatke (prvi odstavek 57.b člena);
22. ponuja potrošnikom kataloge ali prospekte o turističnem aranžmaju, ki ne vsebujejo podatkov ter ustreznih informacij v skladu z drugim odstavkom 57.b člena tega zakona;
23. pred začetkom potovanja potrošniku ne zagotovi vseh informacij v skladu z drugim odstavkom 57.c člena tega zakona;
24. do sklenitve pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku ne izda potrdila o potovanju ali z njim ne sklene pisne pogodbe, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju (prvi odstavek 57.č člena);
25. zviša dogovorjeno ceno potovanja v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 57.d člena;
26. potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, ne nudi takojšnje pomoči (četrti odstavek 57.e člena);
27. pravočasno ne sporoči potrošniku, da potovanje odpade (tretji odstavek 57.g člena);
28. pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo potrošniku nemudoma ne vrne vplačanega zneska (četrti odstavek 57.g člena);
29. pred začetkom potovanja spremeni katerega od bistvenih pogojev in potrošniku, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, ne vrne vplačanega zneska ali ne zagotovi nadomestnega turističnega aranžmaja (šesti odstavek 57.g člena);
30. spremeni program potovanja pred potovanjem ali med njim, pa razlog za spremembo niso izredne okoliščine (prvi odstavek 57.h člena);
31. zamenja dogovorjeno nastanitev za drugo nastanitev slabše kategorije (drugi odstavek 57.h člena);
32. ne vrne vplačanega zneska potrošniku, ki je odstopil od pogodbe, ker se je pred izpolnjevanjem pogodbe bistveno spremenil program potovanja (tretji odstavek 57.h člena);
33. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);
34. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 60. člena);
35. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi predpogodbene informacij (prvi odstavek 60.a člena);
36. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 60.a člena);

37. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 60.a člena).

Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Za prekrške iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

78. člen

(1) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;
- 1.a garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz 16. člena;
- 1.b ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu in oglaševalskem sporočilu (prvi odstavek 17. člena);
- 1.c garancijski list ni v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljiv (18. člen);
- 1.č za blago iz 19. člena tega zakona ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.d ne zagotovi servis, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na proizvodih ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.e ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.f ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti alineja prvega odstavka 20. člena);
- 1.g kot proizvajalec, prodajalec ali pooblaščen servis ravna v nasprotju z 21.b členom tega zakona;
- 1.h če podjetje potrošniku, preden ga zavezuje pogodba, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 25.b člena;
2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);
3. cene blaga oziroma storitve ne označi v eurih (drugi odstavek 26. člena);
4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);
5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);
6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);
7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obligacijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);
8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);
- 8.a če prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (27.b člen);

9. če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);
10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);
11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
- 11.a blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;
12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena (tretji odstavek 32. člena);
13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);
14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);
15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);
16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);
17. v primeru, ko obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi ni sporna, ne ugotovi potrošnikovi zahtevi iz 37.c in 38. člena najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);
18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);
19. **(črtana).**

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

78.a člen

Postopek o prekršku zastara, ko potečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko potečejo štiri leta od dneva storitve prekrška.

Zakon o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. [20/98](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

79. člen

Predpis o splošni varnosti izdelkov iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, o označevanju cen iz 26. člena tega zakona, predpis o načinu merjenja dejanske dobave energije in vode potrošnikom iz 48. člena tega zakona in predpis o organizaciji izletov in potovanj iz 58. člena tega zakona se sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Strokovni svet iz 62. člena se ustanovi najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Nacionalni program varstva potrošnikov predloži Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

80. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati člani 10 do 19, 35., 36., 38., 42., 43., 46. in 47. člen zakona o trgovini (Uradni list SFRJ, št. 46/90), člani od 23. do 30. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list RS, št. 21/77 in 29/86) in 62. do 64. člen zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88, 23/91 in 55/91 – popr.).

Do uveljavitve predpisa iz 17. člena zakona se uporabljajo:

- odredba o izdelkih, ki smejo v promet le z garancijskim listom, tehničnim navodilom in seznamom pooblaščenih servisov, ter o najkrajšem garancijskem roku zanje (Uradni list SFRJ, št. 5/78),
- odredba o elektromedicinskih pripravah oziroma opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
- odredba o grafični opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
- odredba o električnih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),
- odredba o plinskih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),
- odredba o proizvodih avtomobilske industrije, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 9/81, 62/84),
- odredba o določitvi aparatov za gašenje požara, ki smejo v promet samo, če so opremljeni z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 45/81),
- odredba o opremi za opravljanje dejavnosti v kmetijstvu, ki mora biti opremljena s tehničnim navodilom in mora biti zanje določen rok zagotovljenega servisiranja, ter o najkrajšem roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 63/81),
- odredba o pisarniških pisalnih strojih, računalniških strojih in strojih za razmnoževanje besedila ter registriranih blagajnah za uporabo v trgovini, gostinstvu in hotelirstvu, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 17/85),
- odredba o izolacijskih napravah in opremi za kontrolo izolacijskih naprav, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/87),

- odredba o športni opremi in rekvizitih, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 41/87),
- odredba o napravah s področja radiokomunikacij, avdio in video tehnike in napravah, ki se nanje priključujejo, ki smejo v promet le z garancijskim listom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 28/89).

81. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o splošni varnosti proizvodov – ZSVP (Uradni list RS, št. [23/99](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-A (Uradni list RS, št. [110/02](#)) spreminja 79. člen zakona tako, da se glasi:

»79. člen

Predpis o splošni varnosti izdelkov iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, o označevanju cen iz 26. člena tega zakona, predpis o načinu merjenja dejanske dobave energije in vode potrošnikom iz 48. člena tega zakona se sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Strokovni svet iz 62. člena se ustanovi najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Nacionalni program varstva potrošnikov predloži Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.«;

vsebuje naslednjo prehodno določbo:

»64. člen

Rok za izdajo podzakonskega predpisa iz 15.b člena je šest mesecev od uveljavitve tega zakona.«;

spreminja 80. člen zakona tako, da se glasi:

»80. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati člani 10 do 19, 35., 36., 38., 42., 43., 46. in 47. člen zakona o trgovini (Uradni list SFRJ, št. 46/90), člani od 23. do 30. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list RS, št. 21/77 in 29/86) in 62. do 64. člen zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88, 23/91 in 55/91 – popr.).

Do uveljavitve predpisa iz 15.b člena zakona se uporabljajo:

- odredba o izdelkih, ki smejo v promet le z garancijskim listom, tehničnim navodilom in seznamom pooblaščenih servisov, ter o najkrajšem garancijskem roku zanje (Uradni list SFRJ, št. 5/78),
- odredba o elektromedicinskih pripravah oziroma opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
- odredba o grafični opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
- odredba o električnih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),
- odredba o plinskih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),
- odredba o proizvodih avtomobilske industrije, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 9/81, 62/84),
- odredba o določitvi aparatov za gašenje požara, ki smejo v promet samo, če so opremljeni z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 45/81),
- odredba o opremi za opravljanje dejavnosti v kmetijstvu, ki mora biti opremljena s tehničnim navodilom in mora biti zanje določen rok zagotovljenega servisiranja, ter o najkrajšem roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 63/81),
- odredba o pisarniških pisalnih strojih, računalniških strojih in strojih za razmnoževanje besedila ter registrirnih blagajnah za uporabo v trgovini, gostinstvu in hotelirstvu, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 17/85),
- odredba o izolacijskih napravah in opremi za kontrolo izolacijskih naprav, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/87),
- odredba o športni opremi in rekvizitih, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 41/87),
- odredba o napravah s področja radiokomunikacij, avdio in video tehnike in napravah, ki se nanje priključujejo, ki smejo v promet le z garancijskim listom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 28/89).«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbo:

»66. člen

Razveljavi se druga alineja tretjega odstavka 13. člena zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93).

Razveljavita se 42. in 50. člen pravilnika o minimalnih tehničnih in drugih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti, in pogojev za prodajo blaga zunaj prodajaln (Uradni list RS, št. 28/93, 34/93, 57/93).

67. člen

Določbe šestega odstavka 1. člena, tretjega odstavka 60. člena, 1. točke 60.e člena in tretjega in četrtega odstavka 75. člena se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-B (Uradni list RS, št. [51/04](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

Določbe 1. člena in 8. do 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati 9. oktobra 2004.

Določbi prvega in četrtega odstavka 17. člena in določbe 18. člena tega zakona se pričnejo uporabljati 1. januarja 2005.

Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se v postopku o prekršku izrekajo denarne kazni iz 77. in 78. člena zakona.

20. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o uvedbi eura – ZUE (Uradni list RS, št. [114/06](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»26. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-C (Uradni list RS, št. [126/07](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(1) Podjetja, ki poslujejo na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, morajo svoje poslovanje uskladiti z določbo prvega stavka prvega odstavka 2. člena zakona najkasneje v dvanajstih mesecih po sprejetju predpisa iz drugega odstavka 2. člena zakona.

(2) Minister, pristojen za gospodarstvo, sprejme predpis iz drugega odstavka 2. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

25. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o izvajanju 2. in 12. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 84/07).

26. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-D (Uradni list RS, št. [86/09](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-E (Uradni list RS, št. [78/11](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati Pravilnik o načinu in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 46/98 in 97/03), Uredba o koncesiji za opravljanje javne službe svetovanja potrošnikom (Uradni list RS, št. 103/06), Uredba o izvajanju javne službe na področju izdajanja revije s področja varstva potrošnikov (Uradni list RS, št. 93/02) in Pravilnik o blagu, za katerega se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 73/03 in 92/03).

Pravilnik o blagu, za katerega se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 73/03 in 92/03) se uporablja do uveljavitve pravilnika 19. člena zakona.

Uredba o izvajanju javne službe na področju izdajanja revije s področja varstva potrošnikov se uporablja do 31. decembra 2012.

Potrošniška organizacija, ki je na dan uveljavitve tega zakona že vpisana v register potrošniških organizacij, mora predložiti ministrstvu dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 63. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve akta, izdanega na podlagi sedmega odstavka 63. člena zakona, sicer se izbriše iz registra.

Če nacionalni program ni sprejet pred iztekom veljavnosti zadnje veljavnega nacionalnega programa, se do sprejema novega nacionalnega programa začasno uporablja zadnje veljavni nacionalni program. Obdobje začasnega izvajanja lahko traja največ eno leto po izteku veljavnosti zadnje veljavnega nacionalnega programa. Če nov nacionalni program ni sprejet v dodatnem roku enega leta začasnega izvajanja, lahko Državni zbor na predlog Vlade podaljša začasno izvajanje nacionalnega programa za največ šest mesecev, če je to potrebno za financiranje javnih služb.

33. člen

Uredbo iz prvega odstavka 69. člena zakona sprejme vlada najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

34. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, sprejme pravilnik iz 19. člena, šestega odstavka 60.a člena ter sedmega odstavka 63. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

35. člen

Postopki izbrisa iz registra potrošniških organizacij, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po Pravilniku o načinu in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 46/98 in 97/03).

36. člen

Vlada Republike Slovenije najpozneje v 60 dneh od dneva uveljavitve tega zakona spremeni uredbo, ki ureja organe v sestavi ministrstev.

37. člen

Ministrstvo za gospodarstvo prevzame vse nedokončane zadeve, arhive, evidence in osnovna sredstva, ki jih do prenehanja delovanja vodi Urad RS za varstvo potrošnikov.

Ministrstvo za gospodarstvo prevzame vse pravice in obveznosti iz pogodb, ki jih urad sklene s tretjimi osebami do prenehanja delovanja.

38. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne dva meseca po njegovi uveljavitvi.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-F (Uradni list RS, št. [38/14](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

24. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, izda pravilnik iz devetega odstavka 43.b člena zakona in iz petega odstavka b43.d člena v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

25. člen

Ta zakon začne veljati 13. junija 2014.«.